



БЮЛЕТЕНЬ

Прободу Ю. ОУП

С
Л
А
В
А

У
К
Р
А
Ї
Н
І
!



СЛАВА УКРАЇНІ !

НАКАЗ Ч. І.
ПРОВІДУ ЮНАЦТВА ОУН НА ВІДЗНАЧЕННЯ Д.ТИГРА

На підставі рекомендації д. Аскольда Хорса, Провідника Юнацтва Організації Українських Націоналістів з терену А., відзначається спеціальною увагою д. ТИГРА, провідника Області Активу ПОДІЛЛЯ за посвяту в організуванні й діяльності Юнацтва ОУН.

4. 4. 1969 p.

ГЕРОЯМ СЛАВА !

В імені Проводу Юнацтва ОУН:

Іван ПІДКОВА
Провідник Юнацтва ОУН.

НАКАЗ Ч. II.
ПРОВОДУ ЮНАЦТВА ОУН НА ВІДЗНАЧЕННЯ Д. МАКАРА

На підставі рекомендації д. Л. Охоцького, Провідника Юнацтва Організації Українських Націоналістів з терену Ан., відзначається спеціальною увагою д. Макара, виховника Ю ОУН з VI-го Району за посвату в організуванні й діяльності Юнацтва ОУН.

1. 7. 1969 p.

ГЕРОЯМ СЛАВА !

В імені Проводу Юнацтва ОУН:

Іван ПІДЖОВА
Провідник Юнацтва ОУН.

НАКАЗ Ч. III.
ПРОВОДУ ЮНАЦТВА ОУН НА ВІДЗНАЧЕННЯ ПОД. ЛАСТІВКИ

На підставі рекомендації д. Л. Охоцького, Провідника Юнацтва Організації Українських Націоналістів з терену Ан., відзначається спеціальною увагою подр. ЛАСТІВКУ, виховницю Ю ОУН з VI-го Району за посвяту в організуванні й діяльності Юнацтва ОУН.

1. 7. 1969 p.

ГЕРОЯМ СЛАВА !

В імені Проводу Юнацтва ОУН:

Іван ПІДКОВА
Провідник Юнацтва ОУН.

яяяяяЯяяяяя

"ЛЮДИНІ ВЛАСТИВО ПРАГНУТИ ВІЧНОСТІ, ЗНАХОДИТИ В НІЙ ДЛЯ СЕБЕ МЕТУ І НАТХНЕННЯ... НАВРЯД ЧИ ВЗАГАЛІ Є ЩОСЬ ГІДНІШЕ, ЯК ВДОСКОНАЛЮВАТИ СВІЙ ДУХ, УВІЧНЮВАТИ СЕБЕ У ПРАЦІ, В ТВОРІННЯХ СВОЇХ. ЦЕ Ж НЕ МІРАЖІ !..."

СВОБОДА ЛЮДИНИ

БЮЛЕТЕНЬ Ч. I.
ПРОВОДУ ЮНАЦТВА ОУН

[illegible]C_T.

1.	"В авангарді бою за ідеї Києва" - голова Пров. Я. Стецько	1
2.	"Слово до молоді" - Дмитро Донцов	5
3.	"Світова місія України" -	9
4.	"Роля і завдання Ю ОУН і Української молоді" IV ВЗ ОУН	10
5.	"Плани і проекти на базі Постанов IV ВЗ ОУН"	18
6.	"Ділові та інформативні доповнення до заг. плану"	24
7.	"Проект плану Гонта"	30
8.	"Актуальні теми для вишкільних програм Ю ОУН"	31
9.	"Інструкція до ведення зовнішньо-політичної діяльності"	32
10.	"Ті, що народжуються" - Ліна Костенко	41
11.	"Перший європейський зимовий табір Ю ОУН"	42
12.	"Дія Юнацтва ОУН між українською молоддю" - под. Бабенко	45
13.	"Хто наш ворог" - подр. Леся	45
14.	"Україна вчора і сьогодні" - д. Олег	47
15.	"Наша мова" - Михайло Литвиненко	52

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ХТО ДЛЯ ДРУГИХ ВИБОРЮЄ ЖИТТЯ.-"

XX

1969 P.

ПРОВІД ЮНАЦТВА ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

Слава Україні!

Дорогі Подруги і Друзі!

Перед Вами перше число "Бюлетеню Проводу Юнацтва ОУН" з різномірною тематикою з якої одна призначена служити як вишкільний матеріал, а це в головній мірі дві доповіді, які вміщені на перших сторінках "Бюлетеню". Дальше йдуть зобов'язуючі Юнацтво ОУН Постанови IV Великого Збору ОУН про "Роль і завдання Ю ОУН і Української молоді" та опрацьовані на підставі тих Постанов План і Проекти, що мають служити за базу в діяльності цілої мережі Юнацтва ОУН. Цей інструктивний матеріал вже був поміщений в попередньому збірнику але його повторено тому, щоб в "Бюлетені" була цілість актуальних вимог та настанов, що зобов'язуватимуть до чергового Великого Збору ОУН Проводи і членство Юнацтва ОУН і щоб це легко могло служити як головний підручник для тих, що складатимуть теренові плани і виховникам, що працюватимуть з Юнацтвом ОУН.

Визнаючи зараз першочерговим завдання діяльності Юнацтва ОУН на зовнішньо-політичному відтинку в "Бюлетені" є інструкція, опрацьована д. Аскольдом Хорсом до питання розуміння зовнішньо-політичної діяльності та до форм і видів роботи на тому важливому відтинку праці.

Порядком виміни досвідом є в "Бюлетені" короткий розділ про "Перший Європейський Вишкільний Табір Ю ОУН і три матеріали з доповідей, які були підготовані молоддю-учасниками зимового табору і використані у вишкільній програмі.

Зовсім новим матеріалом є "Ділові та інформативні доповнення до Загального Плану.

Найважливішу увагу від тепер належить звернути на:

1. Організування і розбудову сітки Юнацтва ОУН,
2. Організування вишкільних, літніх і зимових таборів Ю ОУН.
3. Допильнувати, щоб якнайбільше число Юнацтва ОУН брало участь в таборах молодечих організацій.
4. Організувати курси з метою вишколу спеціалістів - референтів для різних ділянок і завдань Проводів.
5. Поробити заходи в напрямі вишколу частини Юнацтва ОУН по лінії Служби Безпеки/розвідка і контррозвідка/
6. Організування і переведення акцій, зокрема найближчої в 10-ліття смерті сл.п. С. Бандери.

Провід Юнацтва ОУН відзначив спеціальними наказами в "Бюлетені" 3-ох членів ОУН, які працювали до тепер з великою посвятою.

В надії, що актив Юнацтва ОУН привітає появу "Бюлетеню" і скористає з нього

Остаюсь з дружнім привітом,

Іван Підкова
Провідник Юнацтва ОУН.

В АВАНГАРДІ БОЮ ЗА ІДЕЇ КИЄВА

/З промови Голови д. Ярослава СТЕЦЬКА до членів
ТУСМ-у КАНАДИ/.

ЗАВДАННЯ МОЛОДОЇ ЕЛІТИ

Вам треба стати у вільному світі в авангарді ідейно-політичного бою за ідеї Києва проти ідей Москви. Не міряйте свої сили у цьому бою у зіставленні з Вашими товаришами ненаціоналістичних переконань, але тим, наскільки Ви спроможні силою свого характеру, моральної наснаги, ідейності, самосвяти, горіння справою протиставитися антиподичній Вам силі російській, фанатичній завоюницькій молоді, провідній силі у боротьбі за післанництво Росії у світі.

Не треба Вам думати передусім про розривки і розваги, але наприклад імпрезам Вашим надавати суворого змісту, давати їм містичну обстановку, тематику УПА, щоб з них поверталася молодь з неспокоєм сумління, а не вдоволена і весела з проведеного безжурно часу. Ви маєте променювати на оточення суворістю свого життя, бо на далеку мету людину притягає не безжурне життя, але строге, містичне, удар сумління, грижа за невиконаний обов'язок.

Треба, щоб гурт студентів піддав наприклад критиці телевізійні передачі з точки зору патріотичної моралі, віри у Бога, і зіставив їх з героїкою і горінням ідеєю великих борців у концтаборах і підпіллі України, у боях УПА, в підпільних Церквах, - висунув вимогу фільмів, телевізійних передач з життя Чупринки, Петлюри, Бандери, не лише про дійсність у нацистських концтаборах, яких вже немає, не буде, але передусім російських, які є і загрожують світові. Це серед чужого студентського оточення. Ніччю по стінах міст чи не можна б рисувати тризубів з хрестом з написами: "під тим знаменем Україна переможе Москву"!?.

За велику антиматеріалістичну революцію духа нам треба змагатися! А її роблять люди одної ідеї, одного духа, одного характеру, люди інші, як пересічні. Не робіть пересічності, а змагайте за велике і величне!

Чи не дивує Вас, що немає на Заході воюючого християнства, немає хрестоносного походу духа, ідеї, віри?! Немає підпільних радіостанцій, які б проповідували безкомпромісову супроти безбожництва віру Христа, бо не мир а меч приніс Христос на землю!

Христос прийшов скрутити голову сатані, а не шукати з ним коексистенції! Де ці новітні Петри з Амен на Заході, коли царство Антихриста наступає на світ?!

Блаженні спрагнені, тобто голодні на духову поживу, бо тих, є царство небесне - так треба пояснити: "Блаженні убогі духом".... Духової поживи прагне людство тепер!

Цю духову поживу несе Україна! Виведіть її геній в люди, у чужий світ, що навколо Вас.

У своїй акції включайте чужинців, бо ідея України - спасення ідея для всього світу. Джеймс Рестон у "Лайф" з дня 24. VII. 1964 р. писав: "глибоке почуття жалю в американському житті: жаль за втра-

тою релігійної віри, жаль за втратою простоти, скромності і вірності, жаль за втратою суворого духа індивідуальності - я сказав би - козацького типу - коротко - жаль за втратою невинної ідеалістичної молодости Америки". Це на його думку причини духового неспокою Америки, яка шукала типу Голдвотера....

Чи ж не бачите, що Ви не є самотні на Заході теж?! І чому не маєте стояти Ви в авангарді тієї течії оновлення?! В душі українського світу ідей!? За примат ідеального в житті, за примат героїчного, патріотичного, за примат України над усім особистим?!

Якраз перед нами культурно-політичний фронт загострився в Україні, півтора мільйона молоді вивозять в Сибір і в Казахстан, щоб послабити потенціал України та інших уярмлених націй.

Знову фронт тут - обличчям до України Вам треба розгорнути!

Організуйте протестні резолюції, заяви, протестні марші, демонстрації, включаючи і чужинецьку молодь, роз'яснюючи їм, за що йде там бій молоді!

"Шестидесятники" вільного світу - молоді письменники, поети, мистці повинні під Вашим впливом і почином включатися у великий протест в захист свободи творчості Симоненків чи Дзюбів.....

Треба, щоб Ви змобілізували молодь вільного світу засуджувати русифікацію, насилля над вільним духом людини, завдяки творчості якого світ є тим, чим є сьогодні. Знайте, що я буду боротися за свободу творчості кожного і теж тих, що проти мене, щоб мали право мене критикувати, щоб духа творчого не спутати, хоча і як це могло б бути прикро критикованому.

Промовляйте принаймі раз в тиждень через радіо Мадрид до молоді України і скажіть їй, що Ви думаєте і ознайомте її з тим великим, що є на заході духово великим, а не матеріально. Їм не цікаві наші авта, котеджі, ні бунгальо. Вони прагнуть духової поживи, що придалена могутніми антинаціональними силами Заходу. Їм цікавий Захід не Фройда і бігевійористів, але спіритуальний, вічний Окцидент, що дав велике людству!

Невже ж наші бібліотекознавці не могли б скласти наприклад бібліографії хоча б того, що може придатися із гуманістичних наук Україні, ізольованій сорок років від Окциденту, не вибрати б іншим знаткам того, чого не знає Україна, а цікава б знати і повинна б знати? А чи не можуть наші молоді науковці опрацювати теми наших національних, політичних, економічних та воєнних доктрин?

Молоді генії України творять велике своєю інтуїцією, таланом, але чи не варта і не є потрібним, щоб Ви їм допомогли?

Не забувайте, що в Україну, звільнену від окупанта, йтиме, якщо нам не вдасться зупинити, всяка наволох духова, мільйони москалів розриватимуть з середини державу, - сотні тисяч в'язнів, голодних жінок, дітей голодних, голих і босих комплікуватимуть будову держави - треба буде Вашої помочі в тому. Чи думаєте над тим? І чи думаєте над політичним усвідомленням тих тисячів і тисячів вояків і старших, Ваших однолітків в арміях Заходу, щоб знали свій обов'язок супроти України, коли б опинилися в Україні?!

Чи ознайомлюєте Ви з геніальною творчістю Симоненка і інших молодих письменників та поетів України, про яких пишуть західні поети і мистці, що їм рівних з мистецького й ідейного боку немає Захід? Чи перекладаєте їх твори і їх ідеї показуєте Заходові? Чи твори, напр. Боеслава або останньо Симоненка або принаймі його щоденник Ви перекладали на чужі мови?!

Яка глибина думки і туга безмежна у такому вірші:

"Сивий Львово! Столице моєї мрії, Епіцентре моїх радощів і надій. Вибухає душа, я тебе розумію. Але, Львово, хоч трішки мене зрозумій! Я до тебе прийшов із захопленням сина. Від степів, де Славута легенду снує, Щоб серце Твоє очайдушне левине, Краплю сили вдихнуло у серце моє..." . Що за чудесне, неперевершене мистецтво, яке ідейне, містичне і символічне слово - **УКРАЇНСЬКИЙ ЛЕВ!**?

Друзі мої молоді! Тридцять років двадцятого століття, роки, в яких жили ми, молода генерація України, на наших очах відроджується. **ТРИДЦЯТІ РОКИ ВОСКРЕСАЮТЬ**, а вони дали Україні молодь, що створила 30 червня 1941, що створила УПА, що створила АБН. Ось недавно помер на чужині один з найбільших героїв тодішніх часів, виконавець присуду української революції - **МАЦЕЙКО** - на особі ката ЗУЗ польського міністра внутрішніх справ ген. Перацького. Честь і слава цьому великому героєві - **МАЦЕЙКОВІ Григорієві!**

Ми, старша генерація горді за те, що наші ідеї, тобто вічні ідеї України так бадьоро, так мужньо піднімає молода нездолана еліта України! Станьмо в захист її, солідаризуймося з нею, несім її ідеї в чужий світ!

Нашій молоді треба вийти на вулицю з протестними цілями перед дипломатичні большевицькі місії, треба протестувати проти відвідин різних ворогів наших і Заходу Полянськими і Громиковими до вільних країн світу, треба виготовляти відповідні апелі до широких кіл молоді світу, щоб солідаризувався з нами, треба, щоб наші студентські організації змобілізували студіюючу молодь вільних народів на цей бій, в захист тих, які борються за найсвятіше право людини і народів, бо за право на свободну творчість, за яку цілі тисячеліття вела бій людина і в чому завжди був поступ людства усіх часів. Це є найбільш священне дане їй Богом право, як Богоподібній істоті. Без нього взагалі немає **ЛЮДИНИ**, цієї **ГОРДОЇ БОГОМ** створеної породи. Передусім цю гордість хоче зламати Москва.

Промовте слово через наше радіо Мадрид до юних борців за українську культурну творчість, за її самобутність, але не до коротичів, а тих, що не гнуть ший! Дайте їм моральну підтримку!

Заохочуйте наших науковців змобілізувати світоців західньої науки, мистецького слова, взагалі культурних працівників, щоб станули в захист тих, які боронять теж їх право на свободну творчість перед російською навалюю! Необхідно, щоб наші організації молоді - **ТУСМ, СУМ, Пласт, ОДУМ** і інші сказали своє слово протесту, засуду тиранії і підтримки відважних живучих Симоненків!

Включіть чужинний світ в цю акцію! Ви є в ньому щодня, а ми рідко, багато рідше! Ми ставимо Вам до диспозиції наші англomовні і інші видання. Дайте свої переклади творчости цих велитнів духа, щоб знав про них Захід. Пишіть про них. Ми Вам їх опублікуємо.

Пишіть праці на чужих мовах про Україну, ми Вам допоможемо їх видати. Поширюйте і читайте те, що ми вже опублікували. Скільки книжок чи наших періодиків типу Юкренієн Ревю чи АБН-Кореспонденс, чи "Рашен Опрешен ін Юкреїн" хто з Вас прочитав і поширив? Або книгу Американського Сенату - "Мардер Інтернаціонал", де є понад сто сторінок про наших героїв-провідників Бандеру, як теж про Головного Отамана Петлюру і полк. Є. Коновальця - свідчення, що їх вбила Москва.

В Азії є з'їзд молоді. Невже ж не було б доцільно, щоб там був хтось з нашої молоді, коли маємо вже делегата молоді Білорусі і є запрошена наша молодь з СУМ-у/це про справи, що мали місце в 1966 р/? Невже недоцільно там поставити від Вас проєкт резолюцій молоді української до молоді вільного світу в справі того, що діється в Україні, зокрема на відтинку молоді? І не варта б спрямувати апель Ваш до молоді вільного світу і чергового року прийняти таки активну участь в організуванні світового Фронту Молоді за розвал тюрми народів і людей, за перемогу ідей Києва нашого, вічного, святого міста?!

Невже не думаєте, що не варта б, щоб хтось із абсолювентів державно-політичних наук зголосився на нашого представника напр. у Тайпєй, щоб теж звідтам промовляти до уярмлених в Сибірі і мобілізувати фронт на далекому Сході для нас? І не тільки до вільного Китаю, але в Корею, Японію і тп.

Цього року є світова вистава у Монтреалі. Чи недоцільно було б там зорганізувати антикомуністичну міжнародню конференцію молоді, виготовити антиросійську, антикомуністичну виставку, поширити тисячі листівок різномовних і теж серед тих, що відвідуватимуть з-поза залізної заслони Монтреаль?!

Чи недоцільно Вам доставляти напр. матеріал до публікацій в Індії, Пакистані, Японії, Китаю і інших країн про Україну, не згадуючи вже про тутешні періодики?!

Коли відвідуєте Європу, не забувайте відвідати місця української історії - Стокгольм, де лежить тіло Карла XII, союзника МАЗЕПИ, і музей з пам'ятками МАЗЕПИ. Відвідайте Царгород, гріб Анни Ярославни у Франції, не згадуючи вже місць останніх трагічних подій нашої історії!

Ставайте теж в захист українського духа, обряду, мови у наших Церквах! Коли Ви серед чужинців, зв'язуйте світові події з Україною. Коли за червоний Вєтнам демонструють ліві, то Ви ініціюйте національно думаючих студентів, ставлячи в центрі таке: "перемога у Вєтнамі йде через Київ"! Доки не буде знищена російська імперія і Київ не буде незалежний і вільний, не буде миру і безпеки у світі. Усе концентруйте на вузлову проблему світової ситуації - Україну!

Стимулюйте і розворушуйте інших! Вивчайте ДОНЦОВА, якого ідеї є вічно актуальні!

І пам'ятайте: центральне гасло нашої епохи, це:

КИЇВ ПРОТИ МОСКВИ!

Торонто, Канада, 1966 р.

ж ж ж ж ж ж ж ж

СЛОВО ДО МОЛОДІ

Промова Д. Донцова виголошена для членів ТУСМ-у
в Торонті, 23.X. 1966 року.

З усіх катедр сучасного світу чує нинішня молодь, що наша доба йде "світлим" шляхом модернізму, матеріального добробуту, великих досягнень науки і техніки, завоювання космосу, загальної рівності, свободи і братерства народів, - йде до вселюдського щастя і миру. В СРСР це зветься добом соціалізму і комунізму, а на цьому боці залізної заслони - добом "демократії" і "прогресу".

Думаю, що цей "прогрес" неминуче веде нас до нових велитенських зрушень, війн, катастроф, - до загального хаосу і анархії. Особливо молодь повинна усвідомити собі це, щоб знати, як з грядучого хаосу вийти, щоб вивести свою націю на іншу путь.

В цей хаос вступила Європа, а з нею й Україна та цілий світ, по першій і по другій світових війнах та по большевицькому перевороті 1917 року. Перші громи перед бурею загуркотіли ще перед 1914 роком. Були це ще наприкінці XIX століття: війни Америки з Іспанією, Італії з Абесінією, з Туреччиною, Японії з Китаєм, потім з Росією, Туреччини з Грецією, а потім з усіма балканськими державами. Під час першої світової війни і по ній - війна Росії з Фінляндією, з Польщею і Україною. По другій світовій війні - в пам'яті ще всіх - ряд війн міжнародних і громадянських, які не вгавають донині.

Нині ж під час ялтинського "миру" бачимо загальну мобілізацію темних сил з метою знищення християнської цивілізації Окциденту, свободи і незалежності його народів під деспотією тоталітарного "світового уряду". Там в Україні, у великій всенародній концентрації під назвою СРСР, цей наступ темних сил іде більш отверто - на знищення християнства, щоб заступити його - "релігією" московського сатанізму, зміцненням нового кріпацтва у сфері соціальної, рабством у сфері політичній, занепадом у сфері культурній, денационалізацією у сфері національній, взагалі оберненням людських спільнот у потужну двоногу отару під батогом нового червоного Атілли і його орди. Отже, іде до знищення ідеї патріотизму, честі, бойового духа, до знищення на нашій землі всіх славних традицій минулого.

Найстрашніше в тому те, що темні сили Заходу отверто переходять до "співіснування" і навіть на "приязнь" з московською тиранією. Коли в 1941 році прийшло до союзу між ними, один політик запитав Черчіля, як він, антикомуніст, виявив приязнь до СРСР? Черчіль відповів, що він знайшов би слова приязні й для самого сатани, якби Гітлер мав війну з пеклом... Слова повні глибокого змісту, бо чи ж не бачимо, як тепер запобігають ласки і приязні московського сатани, коли уярмлені ним народи повстають проти большевицького пекла?

А коли це сталося, то наслідки прийшли самі собою. В Нюрнберзі, в міжнародному трибуналі, який мав судити переможених, на лаві - не підсудних, а судів! - засіли й масові убивці з Кремля. Потім з'явилися вони в "Об'єднаних Націях", щоб помагати їм запровадити "свободу", "справедливість" і "мир" у світі... З тими Неронами, які посиляли на мученицьку смерть визнавців Христа, - провадять "діалог" і деякі високі церковні достойники Заходу. Немає ні одної ділянки громадянського життя Заходу, до якої темна сила симпатиків східного дія-

вола не намагалася б упхати своїх агентів. Із сторінок преси, з університетських катедр, з телевізії та з кіно каламутним потоком ллється добре зоркестрована пропаганда "дружби" з найогиднішою деспотією, яку знає історія, захвалювання "культури" і "месіанства" Москви, яка має "вздоровити" вже "згнилий Захід"... Ці агенти Москви приходять з оливковою галузкою "миру" і "всесвітнього братерства", з ідеями "визволення" покривджених та в різних інших масках диявола, щоб обдурювати дурних, залякувати боягузів і підкуплювати запроданців. І саме ця маска, що приховує брехню, свідчить про те, що ті приятелі Москви є приятелями і слугами диявола - "отця лжи".

Бо й справді, вони чіпляють на себе маску демократії, а вважають, що найкращим союзником демократії - є комунізм! З'являються у масці "пацифістів", а осуджують лише війну проти комунізму і Москви, підсичують усяку боротьбу проти ворогів комунізму і Москви. Прикриваються маскою "людяности", "гуманности", навіть "християнської любови", але забувають про цю любов, навіть про звичайне співчуття до мільйонів жертв, замучених комунізмом і Москвою. З'являються у масці "антитоталітаризму", але всіми силами підтримують тоталітаризм Тіта, Брежнєва, Шелєпіна, Кастра! Виступають під маскою борців за "свободу", - і в ім'я тої "свободи" домагаються свободи від карі для комуністичних агентів, для кримінальних злочинців, для сексманів. Пропагують ідею "міжнаціонального братерства", але ганьблять ідею патріотизму в ім'я наднаціонального "світового уряду", необмеженого володаря "об'єднаних народів", загнущаних таємною мафією якогось "вибраного народу", покликаною правити ними - проти всіх їх традицій культурних, політичних, навіть і релігійних - на взір свого союзника СССР.

Там - слуги диявола є панамі ситуації, хоч трон їх уже гниє і розкладається, тут - його слуги своєю пропагандою і цілою акцією готують Заходіві таку саму долю. Головно тим, що галасом, своїми агітками-ін'єкціями, нестерпним галасом ерихонських сурем своєї пропаганди - вони паралізують спротив їх нечистій силі. Завдання нашої молоді - всіми силами боротися з тим наступом замаскованих пишними брехливими масками.

Бо, поперше, вони вбивають у молоді віру в Божественну силу, у великі ідеали, затаючи юнацтво в багно забав, насолоди шлунка і сексу, культу гроша і матерії. Це приховує велику небезпеку, бо для кого матерія, "плоть" і гріш стають ідеалами, того легко купити... Купити марою добробуту і брехливого миру чи кар'єри за ціну зради всього святого. Бо хто замість вищого розуму ставить "розум по плоті", "розум" людський ставить вище Божественної мудрости, - того легко обдурити, звести на згубний для нього і його нації шлях, бо така людина перестас розрізняти добро від зла, правду від брехні, шляхетне від вільгарного і брудного... Людину такого "плотського розуму" не тяжко звабити всілякою брехнею. Полонивши людину маривом вигод і особистого матеріяльного "щастя", слуги диявола вбивають у ній воєнничий дух, дух спротиву підступам диявола, роблять з неї боягуза і лакея, якого не тяжко стероризувати і залякати, зробивши іграшкою в своїх лапах. Підкупити, обдурити, залякати! Здеморалізувати духово, ідейно й душевно, обернути всю спільноту, всю націю, в потульну череду, покірну гірлизі чужого чабана. Гітлерівське "гляйхшальтунг" або большевицька "уравніловка" чи лжедемократична "егаліте" нащадків

Марата чи Робесп"єра. Кожного - одиницю чи націю, - що підносить голос проти змови цієї темної сили, добре заінспірована "загальна громадська думка" проголошує "фашистом", "антидемократом", "антисемітому", "палачем війни" і т. п. Ставить поза законом!

Молодь, що не заражена тими отруйними газами Москви і темних, допоміжних їй, сил на Заході, повинна всюди і завжди виступати проти цієї пошесті, рятуючи і себе, і нашу еміграцію, і країну, в яку доля закинула її. Мусить на кожному кроці і полі громадського життя ставити спротив заливові цієї анархії, деморалізації і капітулянтства. Україна і її еміграція у вільному світі - перша намічена жертва сил диявола. Ці сили найбільше її ненавидять, обстрілюють і обплывують її борців як в ССРСР, так і тут, паплюжать усе велике й шляхетне в нашій історії, її боротьбу за свободу і віру п"ятнують як "фашизм", як "незалежність", "расизм" і "авантюризм" чи "вузький націоналізм". Роблять це якраз ті сили, що самі найбільш просякнуті шовінізмом, расизмом і духом ненависті до всіх, хто тим силам не хоче підпорядковуватися. Історичних героїв України п"ятнується як "бандитів" - Хмельницького, Мазепу, Гонта чи вояків УПА, протиставляючи їм своїх "героїв" - Леніних, Троцьких, Валюхів і Шварцбартів.

І, що найогидніше, тим темним силам, диригованим з Москви, йдуть на руку емігрантські "контактовці", які - обплывуючи ідею і чини безкомпромісного націоналізму - проповідують дружбу з большевицькими Неронами і, забувши совість та честь, стискають, як своїм "братам", руки, змочені кров"ю мільйонів чоловіків, жінок і дітей України, ідучи слідами Шевченківського Івана, що "катам допомагає".

Цих московських лакеїв, виродків нації, треба демаскувати на кожному полі і на кожному кроці. Чи це значить, що у вільному Заході ми не маємо союзників? Зовсім ні! Вони є, і до них належать ті відважні, які не дають свою думку збаламутити брехням московських антихристів ні їх слуг, не дають згасити в своїм серці горіння для великого ідеалу ні віри в нього, не дають собі зломити хребта, маючи незламну волю до боротьби з нечистим. З ними повинна знайти спільну мову наша молодь! Вони можуть бути її союзниками на Заході!

А далі треба пам"ятати, що вороги християнства і України не є людьми компромісу. І коли вони компромісом заманюють дурнів та боягузів, то лише на те, щоб зломити їх волю, а змусивши їх "падши поклонитися" дияволу, тим легше запрягти їх на службу Зла. Молодь мусить теж зрозуміти, що наша боротьба не сміє вступати на згубну стежку угоди з силами Тьми. Не вступати в ряди тих, кого Лєся Українка глумливо звала "меживірками" - ні зимними, ні гарячими.

Кажуть, що твердих у своїй вірі в нашу добу розкладу - небагато. Може! Та все велике починалося з малого зерна, з малої батави вірних, однакових духом. З того починалися нові релігії, всі великі політичні рухи. Щоб якусь величезну масу перетворити в одну динамічну силу, її повинна натхнути своєю динамікою невеличка меншість, яка перш за все - як Орден Запоріжжя - повинна вийти "за пороги" буденного життя якогось колективу, щоб його вивести зі стану спокою в рух. В часи бурхливої доби цього століття, як і в подібні доби історії, - коли вирішувалася, в гromі революції або громадянської війни, доля клас, режимів, націй, - оці конфлікти розв"язувалися звичайно збройною силою. Тому на чолі такої одної чи другої сили ставали, такі зненавид-

жені "прогресистами", "генерали", або з титулу служби, або з титулу своїх функцій. Були це Цезар, Кромвел, Бонапарт, Гарібальді зі своїми "ардітті", Кемаль Паша в Туреччині, Антонеску в Румунії, Чіян Кай-Шек, Михайлович у Сербії, Підсудський, адмірал Горті в Угорщині, генерал Малстер, де Голь, ген. Франко, а на Україні - Хмельницький, Дорошенко, Мазепа, Орлик; "генерал" Петлюра, генерал Скоропатський, генерал Чупринка-Шухевич. В СССР - "генералісімус" Сталін, в Югославії - "маршал" Тіто/за такими "демократи" визнають "прогресивну" роль в історії/і, нарешті генерал Джордж Вашингтон, якого чекав Шевченко в Україні, але не у вигляді, як мріють "демократи", українського Трумена чи Рузвельта, а у вигляді "козака безверхого", нового вождя воскреслих мазепинців, які на смерть перелякали Хрущова. Цей власне Джордж Вашингтон став на чолі національної революції своєї нації/і на допомогу мав теж генерала Ляфаета/, щоб усталити новий лад нової держави. І він не питався "установчих зборів", чи Америка хоче бути самостійною, чи хоче злучитися з Великою Британією, як це радять, по зношенні большевицького режиму, майбутньому українському Вашингтонові наші і російські "кронштадці"... І це мусить собі запам'ятати нинішня молодь, щоб охоронити себе від лжесамостійницьких приятелів Москви... Всенародне голосування в Україні по її звільненні від обіймів московського спрута - вже відбулося в Україні, відбувся "плебісцит крові", що вирішив це питання раз навсе кров'ю, а не виборчими картками.

Вожді "демократії" нашого часу своєю ментальністю, своїми нахилами завжди наліво, зі симпатіями до соціалізму, до "людових фронтів" - дуже часто вели свої країни до комунізму. Подібно, як "демократія" Керенського в Росії, як соціалістична "демократія" Центральної Ради /Винниченко, Грушевський, Шаповал та інші/, як "демократія" еспанських "республіканців", союзників большевизму проти Франка, як "демократія" Кастра і т.п.

Всі світочі нашого письменства чекали грядучого визволення України власне від нових хмельничан чи мазепинців. Так, як Шевченко, як Леся Українка, як Іван Франко з українським Навином, як Старицька-Черняхівська, як поети квадриги Вістника.

Лише така сила зможе відновити в огні боротьби старої традиції України, її войовничий дух, зломити остаточно силу московського дракона. Лише вона потрапить стати на чолі хрестоносців проти східної орди.

Україна вже вертається до ідеї своєї великої місії, зв'язаної з нашим вічним містом - Києвом. Це починають бачити й чужинці. Недавно один французький розкаяний комуніст, що став ченцем, вернувшись із Києва писав: "Київ - це давня столиця України, огнище християнської цивілізації слов'янського світу. Київ протягом віків був святим місцем, задовго перед Москвою ревіндукуючи собі титул Третього Риму". Ця місія, з якої глузують "сучасні" емігрантські недоуми, рекламуючи одночасно "місією", що її захищає Райс, - ця місія Києва вже пробиває собі шлях у західний світ. Київ проти Москви, проти 3-го Інтернаціоналу, проти сили брутальної, облудної, цинічної, проти сили, що її всією своєю великою душею ненавидів Шевченко, ненавидів ненавистю людини до того, хто плює в її душу, до того, хто топче ногами її гідність, хто трупами застеляє свій шлях на нашії землі.

Молодь наша на еміграції, яка мусить бути в рядах тих, що підіймають стяг прадавньої України, повинна виступати всюди проти запланного ворога та проти його помічників сил – агентів та всякого роду "контактовців" з дияволом; виступати в усіх середовищах, в університетах, в пресі, в бюрох, в мистецтві, в товариському житті, в школах, телевізії, в політиці, всюди, де шириться чортівська пропаганда радянського режиму, комунізму, "великого російського народу" і "дружби" з ним, пропаганди брехливого "пацифізму", брехливого "братерства народів", пропаганда дикунської "музики", вульгарних "танців", порнографічної "літератури", пропаганди проти знака Хреста і віри в Нього. Виступати всюди там, де темні сили намагаються зломати моральну силу, силу відпору злу, спаралізувати мозок і зломити волю молодого покоління, щоб і в країнах, де живе наша еміграція, приготувати таке саме пекло, як і в СРСР. Небезпека вже звисла над нашими головами і коли ми, тут на еміграції, не зробимо всього того, що необхідно для знищення потворної імперії Кремля, то він/Кремль/ і тут приготує нам таку саму долю... Без навернення пропагованої Шевченком містики Києва і давньої України, без боротьби з руйнівними силами, ні в краю, ні поза ним не матимемо – ні ми, ні наша молодь – безпеки, спокою і миру. Це треба собі усвідомити. Час не жде!



СВІТОВА МІСІЯ УКРАЇНИ

Амінь, амінь говорю Вам, що воскресіння прийде. Білим світом високих зір сходить на нашу націю дух Володимира Великого й каже моїми устами сповістити сумним в Україні: солодко і почесно є для Рідного Краю вмерти, але солодше й почесніше є для Рідного Краю жити. В часі його воскресіння і серед бурі й натиску життя його переперти! Тому позмивайте сонні очі ранньою росою, підкріплюйте ов"ялі руки, додавайте сили хитливим колінам, черпайте силу з праджерела нашої безсмертної культури і сійте її свідомість, аби виплекати національну гордість і самопошану, одним словом – зробіть з народу, який був предметом чужої гри, був м"ячем у руках народів – зробіть націю, яка стане підметом, стане угольним каменем нового Божого храму.

А тоді буде даний вам вінець - замість попелу, замість плачу - слей радощів, замість сумовитого серця - одежа слави. І назвуть Вас світочами нового життя сильними у справедливості, а нашу Україну найкращою піснею в молитві світу до Бога - амінь!

В. Пачовський
"Світова місія України"



"Виростеш ти, сину, вирушиш в дорогу,
Виростуть з тобою приспані тривоги.

Можеш вибирати друзів і дружину,
ВИБРАТИ НЕ МОЖНА ТІЛЬКИ БАТЬКІВЩИНУ!...

Василь СИМОНЕНКО

РОЛЯ Й ЗАВДАННЯ ЮНАЦТВА ОУН І УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

/ У Постановах IV-го Великого Збору ОУН /

I

1. Українська молодь — невичерпне джерело національних сил. Її характеризує головне природне прагнення виявити себе динамічно як у творенні високих вартостей, так і в невідпинному шуканні шляхів, які ведуть до досягнення національних ідеалів.

2. У багатовіковій боротьбі українського народу проти різних наїзників і загарбників, українська молодь завжди була в її авангарді, як зразок найвищої посвяти і героїзму на службі своїй нації.

3. Українська молодь стоїть і на передових позиціях ідейно-політичного бою між Москвою і Києвом. Дороговказом у її житті й творчості є ідеї Києва: стародавні, але постійно зобов'язуючі засади "Руської Правди", справедливий суспільний лад, християнська мораль і етика, висока культура, державницькі традиції різних епох нашої історії та ідеї визвольного націоналізму, що є протиставленням рабській соціальній системі, загарбництву, тиранії і воюючому безбожництву Росії, всім тим ідеям і системам, що їх Москва силою накидає Україні.

4. Велику жертвність і бойову готовість проявила українська молодь і в минулому півстолітті: в героїчному подвизі під Крутами, у протиокупантських повстаннях, в лавах СУМ, УВО, ОУН-УПА, під час наступу на Україну двох жорстоких імперіалізмів-тираній — російського і німецького, в час повстань і страйків у російських концтаборах, у масових демонстраціях на протязі минулого десятиліття в Україні і поза її межами, як і в розгортанні широкого ідейно-політичного протиросійського фронту боротьби за вільне, суверенне життя української нації у наші дні.

5. Всюди, де живе українська молодь, вона далі є носієм ідей волі, справедливості і національно-державницької самостійності також інших поневолених націй, себто — поширює фронт боротьби поза територію України і таким способом з різних боків підмінує російську імперію та комуністичну систему.

6. Українська молодь свідомо того, що передумовою повернення свободи і прав українському народові є держава української нації, влада українського народу на українській землі, тому й практично бореться за свою національну суверенну державу. Знає, що державу здобувається і закріплюється тільки власними силами, власною армією. Своя держава і власна збройна сила в розумінні української молоді — необхідна передумова для здійснення високих і світлих ідеалів української національно-визвольної революції.

7. Українська молодь творчо наслідуює традиції української княжої і козацької діб, захищає всіма силами і способами українські історичні пам'ятки, що їх по-варварськи нищить Москва. Вона виступає також проти фальшування ворогами нашої історії, культури, наших ідей і історичних чинів, проти знеславлювання світлих постатей нашого минулого.

8. Українська молодь за всяких умов бере активну участь у всіх виявах боротьби проти загарбників/масові акції, страйки, демонстрації/ та ставить технічні й інші здобутки нашого часу на службу нації у її боротьбі за визволення.

9. Українська молодь, що опинилася поза кордонами України - в різних частинах ССРСР, на засланні і в сателітних країнах - сповнена духом активного патріотизму, зберігає і в чужому оточенні українські духові цінності й прикмети, підсилює національно-політичну і культурну діяльність старшого покоління, є прапорonosцем і здійснювачем ідей нескореного Києва. Плекає українські культурні цінності й допомагає поширювати їх поза материком.

10. Українська молодь, а зокрема її провідний загін - Юнацтво ОУН, у вільному світі починає перебирати на себе роль ініціатора і організатора фронту визвольної дії, щоб таким чином допомогти розвалити російську імперію і відновити Українську Суверенну Соборну Державу. З погляду світового значення - вона співорганізатор протиросійського і протикомуністичного фронту серед чужонаціональної молоді. Українська молодь, зокрема ж Юнацтво ОУН, стає також співорганізатором спільної боротьби молоді еміграційних спільнот поневолених Росією народів за відновлення їхніх національних суверенних держав, згідно з концепцією Антибольшевицького Блоку Народів/АБН/.

11. Українська молодь, а Юнацтво ОУН зокрема, починає ставати рушієм творчих процесів української національної спільноти на чужині, яка своєю ідейною поставою і політичною дією поборює проросійські й прокомуністичні тенденції у чужих суспільствах, наголошуючи значення вічних цінностей людини і нації.

II

1. Теперішнє становище в Україні характеризується настирливим намаганням Москви всіма засобами і методами впоїти українську молодь чужими, ворожими українській духовості ідеями та примусити її служити імперіалістичним інтересам московського народу. Шляхом насильницької денаціоналізації і русифікації Москва намагається позбавити українську молодь її національного обличчя. Проте українська молодь виявляє подиву гідні приклади духової єдності, відпорності, стійкості, бойового настроя та непоборного наступального духового надриву, як в ідейно-політичній так і в практичній боротьбі.

2. Українська молодь на чужині йде у крок з нашою молоддю в Україні завдяки плеканню українських духових цінностей у родині, Церкві, суспільних установах та виховній праці молодечих організацій, як і завдяки тісному ідейному зв'язку з визвольною боротьбою українського народу на Рідних землях, у якій молоде українське покоління, хоч і живе в умовах поневолення, стає його авангардною силою; а також завдяки масовим акціям в обороні прав і волі України, що їх організують ОУН, Організації Українського Визвольного Фронту та інші ідейно-політичні споріднені організації, особливо Спілка Української Молоді.

Патріотична українська молодь на чужині, організована у своїх молодечих організаціях, є також остоею збереження національної субстанції нашої молодшої генерації, зокрема для тої частини нашої молоді, що відірвана від українського національного і релігійного життя, живе в чужому оточенні й загрожена асиміляційними процесами. Боротьба з асиміляцією - одне з головних завдань української патріотичної молоді.

III

1. Після таких великих подій в історії визвольної боротьби української нації, як державні акти із січня 1918-го і 1919-го років, всенародна боротьба з окупантами повстанськими та різними іншими методами, після дії СВУ, СУМ, УВО, ОУН та відновлення Української держави Актом 30 червня 1941 р., а далі політичної і збройної боротьби ОУН-УПА за розвал російської імперії і відновлення української суверенної держави, - почався теперішній період всебічної боротьби української нації з окупантами України. Замість розчарування і страху український народ, головню його молоде покоління, рішуче і гостро став на захист особистої і національної гідності, виступив проти загартбника, що топче людські й національні права, застосовує терор і сваволю паралельно з нечуваною кольоніяльною експлуатацією.

Молодь ставить спротив і російському безбожництву та російській церкві, що є знаряддям російського імперіялізму, і захищає українську Христову Церкву та її традиції, будує життя на Христових правдах. Постійно зростає і національна свідомість української молоді, а разом з тим і її готовість боротися за здійснення національних ідеалів.

2. З рядів української молоді, одухотвореної ідеями і чинами ОУН-УПА, виростають нові провідники, які не тільки захищають права й інтереси свого покоління, а стараються, передусім, мобілізувати весь народ проти окупанта з приводу насильницьких вивозів і заслань української молоді на важкі роботи поза межі України, з приводу русифікації у школі, комсомолі, війську та в публічному житті, з приводу переслідування і упосліджування української молоді, що прагне навчатися у високих школах, з приводу фальшування української літературної творчості і культурної спадщини, нищення українських архівних скарбів та історичних пам'яток, з приводу заборон маніфестувати в честь геніїв України, заборон відвідувати могили національних героїв і визначних національних діячів, з приводу заборон влаштовувати релігійні прощі та з приводу безправних політичних судових процесів над українськими культурними діячами.

3. Національно свідомо українська молодь, в інтересах своєї нації, рішуче відкидає накинені силою Україні чужі й ворожі її духовості засади і форми суспільного ладу, побудованого на визиску людини російсько-комуністичною безправною системою і партійною сваволею. Вона бореться за духово-культурну самобутність України, за її державну самостійність, передаючи свої ідеї і погляди найширшим масам народу з допомогою захальвних мистецьких, літературних, наукових і політичних творів, підпільних видань і таємних радіопередавань, мужніх протестних листів-заяв навіть із тюрем і концтаборів, розкриваючи в них злочини імперіялістичної Москви та її вислужників-яничарів.

Українська патріотична молодь на Рідних землях ставить окупантам і збройний спротив, використовуючи для цього різні засоби і методи революційно-визвольної боротьби.

4. Розповсюдження ідей української національної революції не обмежується кордонами України. Частина молодих українців примушена проживати чи студіювати і на російських чи іншонаціональних землях в межах імперії, де вони стають сівачами ідей свободи, що підмінують російську імперію - тюрму народів.

Молоді інтелектуальні сили в Україні виявляють все сміливішу, пронизану національною ідеєю, літературну й культурну творчість, захищають її свободу, вимагають повернення українській мові належного її права в Україні та пошанування української мови і культури всюди, де живуть українці. В літературній критиці в Україні все виразнішим критерієм стають етично-моральні вартості, сперті на національній основі.

5. Національно-визвольні й деколонізаційні процеси в сучасному світі мають живий відгук і в творчості та поглядах молодшої інтелектуальної верстви в Україні.../.../

IV

[illegible]

1. Сучасні національні процеси серед української молоді на Рідних землях треба скріплювати, згідно з духом українського визвольного націоналізму.

2. З метою поглиблення і поширення визвольної дії необхідно є зміцнювати організаційну мережу, враховуючи різноманітність обставин, різноманітність форм та можливостей практичної дії.

3. Українську визвольну боротьбу треба розгортати в тісному зв'язку та в співпраці з визвольними рухами інших поневолених Москвою народів, на платформі АБН, зокрема необхідно активізувати їхню молодь.

4. Боротися за український дух і характер шкільництва в Україні, особливо в середніх, спеціальних та високих школах, як і за організацію українських шкіл усюди там, де живуть українці.

5. Боротися проти обмосковлення в Україні всіх ланок життя, за його/життя/ український зміст, за очищення від московського елементу і засмічення.

6. Боротися за чистоту і якість національної української культурно-мистецької творчості, відновлювати релігійне і церковне життя, плекати національні традиції і культ національних героїв, культ розбитих ворогом могил та храмів національної слави.

Боротися всіма можливими засобами за збереження українських культурних скарбів, історичних пам'яток, архівних і музейних цінностей, національних і релігійних монументів.

7. Партійні й комсомольські організації в Україні слід вважати за знаряддя поневолювача для виховання яничарів. Про таку роль цих організацій треба усвідомлювати молодь. Намагатися творити різного рода українські національні організації молоді, як релігійні, мистецькі, харитативні, охорони історичних пам'яток і т.п.

8. Службу в советській армії, повітряній та морській фльотах треба розцінювати як нагоду для вивчення воєнної техніки. Свідомі молоді українці повинні використовувати військові школи та академії для здобуття військового знання, але не коштом втрати своєї націо-

нальної гідності або й зради своєї нації.

Використовуючи суперечності між словами-пропагандою і фактичним станом, треба демаскувати советські збройні сили як знаряддя російського імперіяльно-колоніального загарбництва. В Україні ворог навіть не дозволяє організувати національні збройні сили на зразок тих, що існують у сателітних країнах, не дозволяє, щоб український вояк відбував свою військову службу на українській землі. Підготовляти організацію власних збройних сил.

9. Треба чинити рішучий спротив вивозові української молоді з України на цілинні землі та інші терени СРСР.

10. Організувати і вести різними засобами боротьбу проти русифікації, що її проводить ворог шляхом насильницького переселювання і перемішування народів, особливо різнонаціональної молоді, щоб таким способом перетворити їх в одну советсько-російську націю. Одна з форм протидії такому способу обмосковлювання - не одружуватися з ворогами української нації.

11. Українська сільська молодь, як складова частина національного авангарду, повинна мобілізувати широкі кола селянства проти силою накиненої Україні колгоспної системи і колоніального визиску українського селянства.

12. Українська робітнича молодь, також як складова частина національного авангарду, повинна всіми силами поборювати московсько-большевицьку промислову систему в Україні та московські принципи її організації.

13. Українські спортсмени, що беруть участь у міжнародних спортивних змаганнях, повинні виступати як представники українського спортивного життя.

14. Українські молоді вчені, мистці, літератори, артисти та інші діячі, що виїжджають до країн вільного світу на різні конференції, виступи і т.п., повинні подбати, щоб їхні успіхи і здобутки у світовій opinii ішли на рахунок і користь українського народу, а не його ворога - Росії.

15. Націоналістичний авангард української молоді мусить використовувати всяке незадоволення і кожную нагоду для спротиву російській колоніальній політиці і таким способом розгортати і зміцнювати українські національно-визвольні процеси.

16. Українська молодь, що посвятила себе визвольній боротьбі, є одночасно носієм великої ідеї протиматеріялістичної революції духу і змагається за велике майбутнє української нації під гаслом: "Пам'ятай, що відвічним ворогом твоєї нації є імперіялістична Росія!". Провідною ідеєю нашої визвольної боротьби в світовому розмірі є гасло: "Київ, як центр добра, проти Москви, як центру зла!".

V

[illegible]

1. Тотожність національних, політичних і етично-моральних ідей

молоді в Україні та Юнацтва ОУН і молоді на чужині - гарантує правильність засад боротьби за перемогу українських ідеалів обабіч залізної заслони і єдність дії у вирішальний момент революційного зриву.

2. На чужині особливо великий тягар і велика відповідальність за здійснювання практичних завдань української молоді в боротьбі за визволення України, як і за її динамічну діяльність та здійснювання українських національних постулатів, спадають на українську організовану молодь, головню на Спілку Української Молоді/СУМ/. Юнацтво ОУН мусить бути рушієм діяльності української молоді на чужині.

3. Одним із головних завдань Товариства Української Студіючої Молоді ім. М. Міхновського/ТУСМ/ є опрацьовувати, поглиблювати і захищати від наступу ворогів систему ідей Вокуючої України, здобувати відповідний інтелектуальний рівень, бути в середовищах української і чужинецької студіючої молоді носієм українських національних ідей. ТУСМ мусить вирощувати на еміграції нову провідну, зокрема інтелектуальну, українську націоналістичну верству.

4. Українська молодь на чужині мусить бути звернена обличчям до України, слідкувати за розвитком подій і революційних процесів на Рідних землях і кожночасно реагувати на злочинну національну й соціальну політику Москви супроти української нації, - влаштовувати, протестні акції, інформувати вільний світ про московські злочини, людиновбивство і народовбивство, мобілізувати світову громадську думку до оборони поневолених народів, мобілізувати також молодь інших еміграційних спільнот до спільної визвольної дії, згідно з концепцією АБН. Треба докласти відповідних сил, щоб створити світовий протиросійський і протикомуністичний фронт молоді.

5. Українська молодь на чужині повинна постійно шукати відповідних способів і засобів, щоб ефективно допомагати українській визвольній боротьбі і прискіпити визволення української нації. Вона повинна пропагувати українські шляхетні ідеї, як спасіння для ще вільного, але вже загроженого Москвою світу, організувати активний фронт ідейно-політичної боротьби з російсько-більшевицьким імперіалізмом і комунізмом у чужих школах, підприємствах і взагалі в чужому оточенні, всюди там, де діє російсько-комуністична пропаганда. Різними акціями і демонстраціями повинна розкривати правдиву суть і джерело російського комунізму. Авангардом у цій ідейно-політичній боротьбі має бути Юнацтво ОУН.

6. Українська патріотична молодь на чужині має ознайомлювати молодь вільних народів, як і старше покоління, з літературно-поетичною творчістю молодих поетів і письменників в Україні, як ось Боссава і Симоненка, перекладати їхні твори на чужі мови та розповсюджувати. Такі твори повинні стати предметом дебат у школах, університетах тощо, спонукати молодь вільних народів до дії на користь поневолених в СССР націй, зокрема на захист свободи творчості в Україні, до протесту і засуду політики русифікації і насильства над вільним духом української людини.

7. Молоді українські вчені, літератори і мистці у вільному світі повинні мобілізувати представників науки, мистецтва, літератури і взагалі культури до оборони культурних діячів України, які стали жертвою жорстокого переслідування.

8. Українська молодь на еміграції повинна використовувати засоби масового впливу на суспільство в країнах, в яких вона живе, як ось радіо, телебачення, пресу, кінотеатри, і таким чином вести українську визвольну пропаганду.

9. Молоді українські вчені повинні писати чужими мовами праці про Україну, її боротьбу, про злочини московських імперіялістів-шувіністів, працювати над українськими національними, політичними, культурними, економічними і воєнними проблемами.

Бібліотекознавці повинні скласти бібліографічні показники відповідного наукового матеріалу і гуманістичних, суспільних та інших наук, що може придатися для розвитку української науки, тепер ізольованої від культурних центрів світу.

В ділянці перекладів на чужі мови перше місце повинні мати твори нашої політичної літератури, особливо твори молоді української генерації.

10. Молоді українські науковці повинні здобувати відповідні становища у високих школах та наукових інституціях і своїм об'єктивним науковим впливом формувати прихильну й корисну для України і її визволення опінію майбутніх провідних верств даної країни.

11. Необхідно організувати молодь і студентів еміграційних спільнот поневолених народів ще вільного світу проти російського імперіялізму, колоніялізму й комунізму під гаслом: "Свобода народам і людині!".

Спільно з молоддю вільних народів треба викривати правдиву мету московського "культобміну", організувати міжнародні протестні акції проти московсько-кагебістських вислаників, видавати з тої нагоди заклики до молоді вільного світу, інформувати про правдиву національну, культурну і соціальну політику Москви супроти поневолених в СРСР народів та про їх національно-визвольну боротьбу, зокрема народу українського.

12. Українська молодь на чужині повинна звертатися до молоді в Україні через усі доступні нам радіостанції, а також готувати для них/радіостанцій/ відповідні програми, призначені для передання в Україну.

13. Наші видання чужими мовами про Україну і її визвольну боротьбу українська молодь повинна розповсюджувати між впливовими людьми вільного світу — політичними, науковими, культурними, військовими та іншими діячами.

14. Українська молодь в чужих військових і інших формаціях, зокрема з вишколом повстансько-партизанського типу повинна, у випадку, коли знайдеться на українській землі допомагати у визвольно-революційній боротьбі української нації, приєднуючи до цього і своїх товаришів чужинців. Українська молодь, що служить в чужих арміях західних держав, повинна, здобуваючи найвище фахове знання і ступені, використовувати це все під кутом інтересів української визвольної боротьби і вказувати на вирішній воєнний потенціал України і інших поневолених народів в боротьбі проти Росії і комунізму.

15. Українська молодь, що живе в країнах вільного світу, повинна

постійно відзначатися своєю живучістю і активністю. Вона має також підготовляти і постачати відповідних кандидатів до зовнішньо-політичної праці, зокрема працівників і керівників наших представництв у різних країнах світу, щоб скріпити фронт боротьби проти російського імперіялізму й комунізму на міжнародньому форумі.

16. Українська молодь, як глибоко релігійна, повинна стояти непохитно на сторожі українських духових вартостей, як рівнож мови, обряду, звичаїв і традицій у наших Церквах, бо вони невід'ємні складові частини української духовості і є засобом для збереження нашої національної субстанції на чужині.

Українська молодь завжди і всюди мусить бути свідомою того, що національно-визвольна боротьба українського народу розвивається закономірно, в гармонії з поступом людства на шляху його історичного буття, тому наша перемога неминуча, а її, молоді, роля і завдання в сучасному періоді української визвольної боротьби - почесні і особливо відповідальні.

пппппШпппп

"Україна і Росія, Київ і Москва - два національні й культурні антиподи. Це перманентна боротьба двох націй, двох протиставлених культур, взаємосуперечних національних тенденцій!"

"Ідея України - це протиставлення до російського світу ідей, в основі якого є заперечення людської індивідуальності, гідності, свободи і прав людини, заперечення нації як наріжного каменя світобудови, її суверенітету і всебічного незалежного розвитку. Тоталітарне накидування іншим народам московсько-большевицького способу життя - один із засобів Росії поневолювати волелюбні нації і панувати над ними!"

"Проти російського світу ідей Україна ставить в осередку побудови нового світу ідеалістичні вартості життя, вічні правди в Бога і Батьківщини, гідність людини, героїчну концепцію життя та визвольний націоналізм, що відкидає будь-який імперіялізм і комунізм, як історичні анахронізми сучасної доби, визнає незалежність і суверенність кожної нації".

"Сучасний розвиток світу, що йде по лінії розпаду імперій і створення національних держав - повністю підтверджує власнопідметну настанову українського народу розвалити російську імперію і відновити самостійні суверенні держави поневолених у ній народів. Отже, відбудова Української Суверенної Соборної Держави відповідає напрямком світового розвитку, а ідеї української нації - найпоступовіші ідеї нашої епохи".

"Головні Ідеологічні й Політичні
Принципи ОУН".

із Постанов IV Великого Збору ОУН.

ннннннНннннн

ПЛАНИ І ПРОЄКТИ

НА БАЗІ ПОСТАНОВ IV ВЕЛИКОГО ЗБОРУ ОРГАНІЗАЦІЇ

УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

/Передрук із збірника Проводу Юнацтва ОУН з вересня 1968 р.

Плани і проєкти є актуальні і мають служити за напрямні і директиви в діяльності Юнацтва ОУН./

В С Т У П

а/ Проєкт цілого плану є побудований на Постановах IV Великого Збору ОУН і на засадах та рішеннях, які були прийняті на II-ій Конференції Юнацтва ОУН.

б/ В плані зібрано та представлено завдання і напрямні Юнацтва ОУН під сучасну пору і на цілий час каденції теперішнього Проводу ОУН і наголошено та підкреслено головні акценти у вихованні-боротьбі молодого покоління в Україні і на чужині.

ДІЯЛЬНІСТЬ ЮНАЦТВА ОУН - КРАЙОВИЙ ВІДТИНОК ЗАВДАНЬ

1. Змагати до встановлення пунктів для проникання ідейно-організаційних впливів Юнацтва ОУН в Україні. Це мусить бути першочергове завдання в площині дії Юнацтва ОУН. Треба постійно діяти на ці пункти, створювати сприятливу атмосферу і підготувати безперервно ґрунт для розвитку організаційної мережі і діяльності Юнацтва ОУН в краю серед студентської, робітничої і колгоспної молоді.

2. Встановлювати все свіжі і живі ognia Юнацтва ОУН в т.зв. сателітних країнах, щоб були вони там мобілізуючою і дієвою силою серед української молоді і в потребі були містком між краєм та еміграцією, між одною, другою чи іншою ще частиною ОУН.

3. Належно використовувати туристичні можливості в обі сторони для цілей Юнацтва ОУН, чи виключно самого Проводу ОУН.

Прийнявши в тому напрямку настанову, належить:

а/ вишколювати систематично все Юнацтво ОУН по лінії їх завдань, якщо б знайшлись в характері туристів, учасників якоїсь із делегацій з країн вільного світу, внаслідок схеми виміни студентів, вчителів, інженерів і т.п., чи просто як висланники Проводу ОУН в Україну чи в якусь із т. зв. сателітних країн, чи навіть в Московщину або й інші терени Московської імперії.

б/ в окремі звена організувати здібну і свідому українську молодь т.зв. старої української еміграції і її вишколювати та усвідомлювати з завданнями Юнацтва ОУН - туристи в Україну або до інших країн московського комуністичного блоку. Якраз для тої цілі така категорія молоді буде найкраще надаватися, бо стягатиме менше уваги на себе, як молодь батьків т. зв. нової еміграції.

в/ при Юнацтві ОУН творити затаєні звена з молоді поневолених Москвою народів, підпільне ядро молоді АБН, щоб було основою сили для дії АБН в поневолених країнах і на чужині. В потребі можна б використовувати молодь тих звен у характері

туристів, чи просто, як зв'язкових для спеціальних завдань і цілей в країнах окупованих Москвою.

г/ Студіюючи разом на тому самому відділі університету, чи коледжу з студентами українцями з України, зацікавлювати і запізнавати їх з ідеями українського націоналізму. Тих, які проявлятимуть поступенне заінтересування справою, виховувати в дусі Юнацтва ОУН, інструктуючи, як має діяти кожний по повороті в Україну.

4. Добровільно зголошене Юнацтво ОУН вишколювати на керівників боево-повстанських загонів і засилати їх/а це вже завдання Проводу ОУН/ в Україну в завданнями держати в напруженні й непевності окупаційну владу, організувати революційно-боеві відділи, здержувати український елемент апаратчиків перед вислужництвом і для підтримки рухам спротиву, спонтанним демонстраціям, страйкам і заворушенням.

5. Всіх офіційних представників влади і висланників Москви стрічати, де б вони не були, гострими протестами і голосними демонстраціями.

6. Українську молодь - туристів, обдаровувати нашими листівками, пресою і виданнями.

7. Побудувати технічним вмінням і власними засобами Юнацтва ОУН сітку таємних радіовисилань і держати їх в оперативному стані та дії протягом кількох тижнів щороку, промовляючи до молоді в Україні.

8. Розпочати та вести безпереривну кампанію висилки з кожної країни в Україну нашу націоналістичну пресу, листівки і видання. Для тої цілі, при Теренових Проводах Юнацтва ОУН, творити осередки ідейного проникання і впливу на Україну, яких завданням було б:

а/ На підставі центрально розпрацьованого плану, розподілити завдання для кожного звена Юнацтва ОУН займатися висилкою літератури в точно визначене місто і край/на перманентні або все змінні адреси/.

б/ Домогтися одержувати надвижку газет і журналів, листівок, книжок і інших видань/поштівки, святочні картки, релігійні образці/ і висилати їх на адреси культурних діячів, партійних чиновників, на адреси домів культури і молоді, комсомольським інституціям, і т.п.

в/ Висилати також вирізки з української національної преси з важливими статтями, вирізки з матеріалів т.зв. захальовної літератури, поміщувати заяви українських культурних діячів-в'язнів, між ін. і заяву Юрка Шухевича.

Щоб цій кампанії надавати велитенських розмірів - заставляти треба Юнацтво ОУН, а почерез нього й українську організовану молодь збирати щомісяця, що два, або що-три місяці газети і журнали від тих передплатників, які нескладають річників, тоді до розсилки будуть тисячі еґземплярів української національної преси і журналів, а навіть книжок, в яких завжди багато всеактуального матеріалу, а він марнується і припадає порохом.

Між іншими збирати і висилати: Шлях Перемоги, Гомін України, Українську Думку, Визвольний Шлях, Вісник ООЧСУ, Аванґард, Фенікс, Крилаті, значить, в першу чергу наші, або ідейно близькі нам видання, а також інші, як пр. Америка, Свобода, Християнський Голос, і ін.

г/ Подбати, щоб в кожному більшому українському скупченні займалося Юнацтво ОУН записом на магнетофонну плівку цілі програми національних свят, промов і концертів, щоб опісля цілість, або лише якусь частину з того, можна було використати в програмах таємних радіовисилань або в радіо Мадрид.

9. Інструктуючи щодо методів в організуванні й розбудові Юнацтва ОУН в Україні і сателітних країнах, для поглиблення і поширення визвольної дії, належить врахувати різnorodність обставин, різноманітність форм, які можна б застосувати і можливості практичної дії.

10. Різними шляхами пропагувати, щоб українська молодь творила в Україні національні організації і спілки: мистецькі, письменницькі, харитативні, охорони історичних пам'яток, і т.п.

11. Змагати, щоб хоч раз у рік зредагувати і видати друком в межах діяльності молодечих організацій кількасторінковий фотомонтаж, що відображував би різні види діяльності і мав хоч короткий текст апелю до української молоді в Краю і це слати на різні адреси в Україні.

Заввага: З огляду на велику відповідальність і серйозність роботи на Крайовому Відтинку - то праця Юнацтва ОУН як індивідуальна так і організована мусить бути узгоджувана з Тереновими Проводами Юнацтва ОУН і почерез них з Проводом ОУН, який мусить бути поінформований перед кожним почином і про кожну справу яка ведеться або була завершеною.

ДІЯЛЬНІСТЬ ЮНАЦТВА ОУН - ВІДТИНОК ЗАВДАНЬ НА ЧУЖИНІ

З а г а л ь н і а к ц е н т и

1. Юнацтво ОУН мусить бути завжди на висоті завдань й у дії та в повній мобілізованості, а також центром і силою мобілізації української молоді на чужині до завдань і боротьби за визволення України.

Тому, щоб мати та розпоряджати авангардною силою в середовищі української молоді, кінцевим є, щоб сіткою Юнацтва ОУН були вкриті всі більші й активніші скупчення українців в кожній вільній країні Західного світу й об'єднати в рядах Юнацтва ОУН найкращий, з точки зору революційної боротьби елемент з поміж української молоді, виховуючи його в дусі українського бойового націоналізму, під кличем та у змісті ідей "Київ проти Москви", а загартувавши його важкими пробами впровадити в дію і боротьбу ризикованими акціями, бо тільки такі є варта сьогодні уваги, часу і зусиль.

2. Кожна голосна подія в краю, що свідчить про національний спротив, гідну горду поставу української молоді, чи нове наявне насилля ворога над гідністю української людини або над національною честю, мусить мати негайний відгук у формі акцій української молоді по всіх країнах вільного світу, як дія одночасна і спонтанна. В той спосіб буде збережена єдність і проявлена підтримка української молоді з чужини для української молоді і старшому поколінню українського народу в краю. Відчуття потреби і почин на переведення акції мусить походити від Юнацтва ОУН.

3. Основна увага, з ціллю організування Юнацтва ОУН, мусить бу-

ти скерована нами в гущу студентства, головно того, що було на провідних становищах і занимали функції в ТУСМ-і, або в СУМ-і. При нагодах всяких акцій, які будуть нами ініційовані, ангажувати завжди до активної участі в них українських студентів, навіть і тих, які не погоджуються з деякими нашими ідеологічними поглядами. Часто в акції перероджується молода людина з пацифіста у боввика.

4. СУМ мусить завжди мати повну підтримку від Юнацтва ОУН, як організація національна і глибокопатріотична, що є основною базою постачання кадрів для Юнацтва ОУН. З того погляду, як також і тому, щоб мати вплив і доступ до чисельних сумівських мас, члени Юнацтва ОУН повинні змагати до того, щоб справедливо занимати провідні становища в керівних органах СУМ-у.

5. З метою приєднання до співпраці, співдії та співакцій всі, активнодіючі організації молоді, що є національно українськими організаціями молоді з Юнацтвом ОУН, визнаємо можливим творити "ад хок" комітети для окремих акцій, або почерез СУМ та під її контролею створити перманентно діюче тіло з назвою як пр. "Молода Служба України /назва умовна/.

6. Під кличем: "Свобода народам, - Свобода Людині" повинно творити Юнацтво ОУН спільні з чужонаціональними студентами, або й молодими робітниками товариства пр. Сприяння Національно-Визвольним Рухам Поневолених Народів, які могли б стати в майбутньому основою Світового Фронту Молоді за Визволення Уярмлених Народів/назва умовна/.

7. Вільний світ мусить кожночасно відчувати присутність української молоді, зокрема Юнацтва ОУН, її живучість і активність, а ворог мусить завжди пересвідчуватися, що наша молодь буде всюди на стійках там, де йтиме змагання і боротьба, де Москва відкриє для неї фронт і що більше - наша молодь буде постійно в активному офензивному стані.

Чітким виявом офензивности української молоді - це її акції і маніфестації. Тому провід Юнацтва ОУН, Теренові та проводи інших нижчих клітин Юнацтва ОУН мусять завжди бути чуйними на події в Україні й у світі, щоб у відповідний момент дати сигнал до акції і дії.

8. На кожному терені проводити постійні змагання поміж членами звен Юнацтва ОУН відносно їх дописів до чужинецької преси у виді стетей, репортажів, листів до редакцій з подякою, або спростуванням невірних інформацій і стверджень відносно нашого народу й України.

9. Всі постанови в справах Юнацтва ОУН, які були прийняті на IV Великому Зборі ОУН і на II-ій Конференції Юнацтва ОУН є однаково актуальні і зобов'язуючі і їх належить трактувати як напрямні і плани Юнацтва ОУН.

ДІЛОВІ І ПРАКТИЧНІ СПРАВИ ПЛАНУ

1. Перед черговим Великим Збором ОУН і перед кожною звичайною Конференцією ОУН будуть скликатися Конференції Юнацтва ОУН з метою перегляду стану і обговорення та зложення проєктів на найвищий форум ОУН.

2. Живий персональний зв'язок Проводу з Проводами підлеглих

йому клітин, найкраще сприяє розвиткові організації і корисної атмосфери до співпраці і розуміння проблем. З того погляду, як також в цілях пізнання ситуації на місцях, подавання інструкцій, порад і доручень, які важко подати на письмі - кінцевим є, щоб з Проводу Юнацтва ОУН відвідав що два роки уповноважений відпоручник усі терени на яких діє Юнацтво ОУН.

3. Інформатором, дорадником і лучником та виховником Юнацтва ОУН повинен стати журнал Юнацтва ОУН і Провід Юнацтва ОУН робить заходи, щоб такий журнал видавати.

4. При Головному Проводі та при Теренових Проводах Юнацтва ОУН організувати Вишкільні Осередки Юнацтва ОУН, які забезпечували б виховників потрібною й актуальною літературою.

5. Видати друком Правильник Юнацтва ОУН.

6. Виховно-вишкільні справи:

а/ Все Юнацтво ОУН зобов'язане до участі у виховно-вишкільних сходах, які повинні відбуватися щонайменше раз-у-місяць, згідно з вимогами Правильника Юнацтва ОУН.

б/ Все Юнацтво ОУН зобов'язане до участі на таборах молодечих організацій для заправи і на провідні функції, де могли б здобувати досвід у керівництві й особистий авторитет та вплив серед загалу молоді. Користаючи з надзвичайно корисних умовин на таборах організувати в тому ж часі організаційні вишкільні і практичні курси для членів Юнацтва ОУН.

в/ Для Юнацтва ОУН належить організувати хоч двічі на рік табори-курси: літній і зимовий, з теоретичною і практичною програмою/маратонські марші, мандрівки, лешатарство і т. п./. Доводі часу під час курсів посвятити на питання, вияснення та дискусії.

г/ Вишкільну тематику конечно пов'язувати з сучасними подіями і процесами національного відродження в Україні і з світовими політичними подіями, які мають будьяке відношення до нашої Батьківщини, чи української національної справи.

г/ Табори-курси Юнацтва ОУН організувати спільно з Юнацькими Проводами кількох країн/континентального чи півконтинентального засягу/, як пр. США-Канада, Європейський Табір Юнацтва ОУН/Франція, Німеччина, Австрія, Бельгія, Англія/ і інші, пр. Південно-американський табір.

д/ 2 - 3 денні інструкторсько-вишкільні курси належить організувати з метою вишколу спеціалістів для окремих ділянок роботи, пр. організаційних референтів, виховників, референтів для внутрішньої чи зовнішньої діяльності, фінансових референтів і т.п.

е/ Юнацтво ОУН зобов'язане засвоювати собі такі вміння, які є корисні в час революційної боротьби і тому знання володіти зброєю буде завжди першою та основною вимогою до юнака і юначки ОУН. Для цього належить організувати спеціальні вишколи, або заохочувати молодь ОУН, щоб вишколювалася в кадетських відділах навіть мореплавання і летунства.

є/ Використовувати у вишкільній праці пластинки і тасьми з дик-

тантами і промовами визначних постатей українського націоналізму, пр. Д. Донцова, Я. Стецька і інш. Готові записи варто помножувати і передавати до диспозиції виховникам Юнацтва ОУН.

з/ Організувати міжнаціональні табори молоді з Юнацтвом ОУН з рамені української організованої молоді і переводити на тих таборах політичні вишколи в дусі українських визвольно-політичних концепцій.

Організовані акції Ю. ОУН.

Акції планувати з року на рік, нав'язуючись до національних річниць, які припадатимуть. Тому в плані узгляднено лише акції на 1969 рік, а не на довшу мету, як це є у відношенні до інших справ у плані. З плану відпадає зараз акція, яка мала відбуватися у програмі відкриття пам'ятника гетьм. Івана Мазепи у Штокгольмі, Швеція. У зв'язку з недавню зміною уряду у Швеції і приходом до влади соціалістів зайшли зміни на різних урядових становищах, а в тому нова зовсім людина очолила державний музей ім. Карла XII в якому побіч пам'ятника, короля Карла XII мав бути приміщений пам'ятник гетьм. Івана Мазепи. Нова людина у керівництві того музею немає такого розуміння для нашої справи, як попередній керівник. З ним треба говорити, представивши наш план і побажання. Для того треба часу кілька місяців/відбути поїздку до Штокгольму та провести розмови з різними урядовими чинниками та зі шведами, які нам прихильні/ і саме на кілька місяців, правдоподібно до весни, здається, прийдеться відложити справу відкриття пам'ятника гетьм. І. Мазепи та акції, яка з тої нагоди повинна відбутися.

До кінця біжучого 1969 року є в плані переведення двох головних акцій: 1/ акція в обороні переслідуваної Церкви в Україні й акція за Патріархат та 2/ акція в 10-ту річницю з дня вбивства Москвою Провідника ОУН сл.п. Степана Бандери.

ад. 1. В деяких країнах вже переведено акцію в обороні переслідуваної Церкви в Україні то там немає потреби включатися ще раз в акцію. В інших акцію належить вести в рямцях Українського Визвольного Фронту Організаціями УВФ і це відноситься також і до акції за Патріархат.

ад. 2. В місяці жовтні 1969 року припадає 10 річниця з дня вбивства Москвою Провідника ОУН сл.п. Степана Бандери. До тепер Юнацтво ОУН ще не запротестувало перед вільним світом на доконаний злочин і не проявило свого обурення з тої причини. У зв'язку з 10-літтям з дня смерті сл.п. Степана Бандери Юнацтво ОУН переведе голосні, бурхливі протестні акції на своїх теренах, а теренові Проводи Юнацтва ОУН вишлють репрезентації української молоді/а серед неї головно членів Юнацтва ОУН і кандидатів/ на жалібні відзначення і маніфестацію в Мюнхені в Німеччині.

Загально відносно акцій - форми акцій часто змінювати, впроваджуючи все нові, оригінальні задуми для збільшення ефекту, акценту і розголосу в пресі й у радіо-телевізійних звідомленнях. Між іншим:

а/ Нести портрети: Бандери, Чупринки, Юрка Шухевича, Петлюри, і інші.

б/ Розмальовувати на московських вагонах в Європі символи ОУН, а також на кораблях і літаках, які служать як мобільна виставка, причалюючи до різних вільних країн світу.

в/ Організувати пропагандивні марші:

марш в мовчанці,
марш свободи,
маратонський марш по 500-1000 миль,
марш ніччю зі смолоскепами.

г/ Приміщувати на видних місцях в день маніфестації або важливої національної річниці - клич із змістом короткого апелю до молоді народу, серед якого живемо.

ПЛАН ПОГОТІВЛЯ І НЕГАЙНОЇ МОБІЛІЗАЦІЇ МОЛОДІ ДО АКЦІЇ

1. Розпрацювати якнайширший план постійної готовості Юнацтва ОУН до акції і дії. Важливим при тому є мати готові, всеактуальні транспаренти і кличі і кілька тисяч актуального все змісту листівок у кожній станиці до диспозиції Юнацтва ОУН.

2. Розпрацювати план швидкої мобілізації молоді до дії або акції, розраховуючи так, щоб впродовж 8 годин від зарядження першим з Юнацтва ОУН, вся активна молодь, щоб була на постійному місці збірок, готова до апелю і на доручення.

ЧЛЕНСЬКІ ВНЕСКИ ЮНАЦТВА ОУН

Згідно з прийнятою постановою, Юнацтво ОУН/юнак і юначка/ платять членські внески у висоті: в Європі по 10/- англ. шілінгів або рівновартість у монеті даної країни річно. Поза Європою по 3 американські долари річно. Членські внески може сплачувати Юнацтво одноразовою вплатою в дні 29-го січня або місячними ратами. Зібрані членські внески від Юнацтва ОУН належить вплачувати до каси даного Теренового Проводу.

ж ж ж ж ж ж

ДІЛОВІ ТА ІНФОРМАТИВНІ ДОПОВНЕННЯ

ДО ЗАГАЛЬНОГО ПЛАНУ ПРОВІДУ ЮНАЦТВА ОУН З ЛИСТОПАДА 1968 РОКУ.

ЗАГАЛЬНІ СПОСТЕРЕЖЕННЯ І СТВЕРДЖЕННЯ

Минуло більше як пів року від висилки на адреси Теренових Провідників Юнацтва ОУН збірника "ВИСНОВКИ - ІНФОРМАЦІЯ - ПЛАНИ" але не відомо зараз як використано і використовується це в підготовці теренових планів і як реалізуються постанови та вимоги в праці та діяльності Юнацтва ОУН. Невідомо наскільки зрушено до дії Юнацтво ОУН на базі практичних вказівок, напрямних і доручень, що є головним матеріалом у згаданому збірнику, який був опрацьований на засадах Постанов IV Великого Збору ОУН, зокрема тої частини, що відноситься до справ Молоді і Юнацтва ОУН. За виїмком голосу з ЗСА з оцінкою, що збірник добрий, від інших немає ні оцінки ані завваг. Правда, на початку II-го кварталу біжучого року наспіли листи від Треферентів Ю ОУН але вони в більшості інформативного а не звітнього характеру. Тому дуже тяжко є мати повний образ стану на відтинку Юнацтва ОУН.

Спроби довести до оперативності в системі нашої роботи, до співдії та обміну досвідом не були настільки успішними, щоб ними задовільняватися, бо такі багато є ще у нас до побажання, прагнучи упорядкувати і вести цілу сітку Юнацтва ОУН згідно з високим стандартом вимог ОУН. Не дивлячись на кричущу потребу нового допливу молоді до ОУН, в теренах не сприйняли серйозно виклику нашого часу настільки, щоб визнати пріоритет плекання юних націоналістів над іншими завданнями нашої Організації, а поруч з тим навіть понад завданнями нашого членства на громадському секторі, де заангажовані найсвідоміші та найбільш активні сили ОУН. Надзвичайним зусиллям одиниць зорганізовано та введено у дію Юнацтво ОУН, але його число на кількість української еміграції є диспропорційно мале. Немає однак сумніву, що при кращій поставі та при більш рішучій настанові цілого провідного активу ОУН можна було б швидко помножити вдесятеро стан, бо серед української організованої молоді, в СУМ і ПЛАСТ є тисячі характерних кандидатів у ряди Юнацтва ОУН. Здається, ми, під тиском часу і браку відповідних виховних сил, залишили у багатьох місцях справу організування Юнацтва ОУН самоініціативі поодиноких членів активу ОУН, чи провідів деяких клітин а не змогли взятись до організування й розбудови Юнацтва ОУН широкою лавою Організаційної мережі, яка існує і на її базі розгорнути паралельну сітку Юнацтва ОУН з окремою системою виховання, вишкোলів і проб. Звичайним, так сказати б зусиллями, опанували тільки те, що творить Юнацтво ОУН, що є справжньою цінністю нашої Організації але тому, що стан ще не є задовільний то це турбує Провід ОУН ким прийдеться заступати й обсаджувати вакантні місця і хто зможе заповнювати становища у ситуації шораз ширшого розвитку самої Організації у площині завдань та в фасадах організацій Українського Визвольного Фронту.

Із вступних стверджень виривають дві проблеми:

1. Труднощі вдержати тяглий діловий зв'язок Проводу Юнацтва ОУН з Тереновими Проводами Юнацтва ОУН і поміж поодинокими членами Проводу Юнацтва ОУН. Мовчанка і брак реакції на спроби оживити контакти і дію впливають знеохочуючо і не сприяють зроджені нових ідей і починів, тимбільше, що цілий тягар ініціативи та відповідальности, наче перекидається двох чи трьох людей а Провід Ю ОУН є чисельний. Велике зусилля і старання одиниць пропадатимуть завжди марно, безрезультатно, якщо не буде реакції та відгуку із тих сторін, що співвідповідальні за справу, від людей, членів активу Юнацтва ОУН у руках яких є ключі до успіхів.

2. Заповільний розвиток сітки Юнацтва ОУН у гльобальному масштабі і незатривоженість цілого активу ОУН з тої причини з одної сторони, а з другої сторони - великі невикористані можливості, а прояви зі сторони молоді з якою працюємо є захожуючі.

Був час, що певна затримка в організаційних контактах була й по стороні зверхнього чинника, однак, ситуація тепер корисно змінилася, що дає можливість для вдержування безперебійного ділового зв'язку. Користаючи з нової ситуації Провід Юнацтва ОУН видав цей перший Бюлетень, в якому, між іншим, порушено й справи з листування, яке вплинуло в останніх кількох тижнях перед його появою.

Немає таких труднощів яких не могли б ми спільно подолати чи обійти. Хочеться вірити, що в майбутньому ми краще себе оправдаємо.

ДУМКИ ІЗ СПОСТЕРЕЖЕНЬ ТА ДОКУМЕНТІВ ПРО СИТУАЦІЮ НА ВІДТИНКУ Ю ОУН
ВІД ЛИСТОПАДА 1968 р.

На підставі переписки та документації й особистих спостережень на європейських теренах подається дуже коротке зіставлення окремо про кожний терен, як слідує:

Терен д. Аскольда Хорса/назва: КУБАНЬ/:

Тереновий Провід Юнацтва ОУН розпрацював широку виховну систему та плани діяльності і ряд інструкцій як пр. до справ внутрішньо-організаційного порядку, до питань вишкільного характеру, розуміння і дії на зовнішньо-політичному відтинку та відносно праці і дії в системі Юнацтва ОУН. Розвиток юнацької сітки проходить дещо за повільно у всіх, крім одної області ПОДІЛЯ. За незвичайні успіхи в тій області Провід Юнацтва ОУН відзначив спеціальним наказом Провідника тої області д. Тигра за його посвяту в організуванні Ю ОУН.

Терен д. Гордого/назва: Донщина/:

На підставі повновастей від Проводу Юнацтва ОУН д. Чорнобіл /вінже заступник провідника Юнацтва ОУН/, відбуваючи поїздку по лінії СУМ до Аргентини, запізнався з ситуацією на відтинку Юнацтва ОУН і ствердив у своєму звіті, що в терені є повільний ріст Юнацтва ОУН, деяке збільшення членських кадрів Юнацтва ОУН в порівнянні з попереднім роком. На увагу і діяльності Ю ОУН заслуговує там ініціатива Юнацтва ОУН і переведення ним "Акції Вільна Батьківщина" у співпраці з молоддю ФАЕДА. У рядах Юнацтва ОУН є молодь з рядів СУМ і ПЛАСТ. Під сучасну пору Юнацтво ОУН підготовляється до акції "Бандера" з меншою як передше пов'язаністю з ФАЕДА, бо це на їх погляд не зовсім відповідний партнер для української зорганізованої молоді.

Терен Бразилії/назва: КРИМ/:

Загально зле зорганізований. Українські студенти, що належать до студентських організацій і є в управах боронять, на жаль, ліві впливи. Шойно після зустрічей українських студентів з д. Чорнобілом рішено зорганізувати Студентську громаду чи Секцію студентів при ТПУК. За основу в організуванні і діяльності вони приймуть статут ТУСМ-у. Про Юнацтво ОУН у нашому розумінні там немає зараз мови. Згодом воно напевно розвинеться на базі ТУСМ-у.

Терен Чорнобіла/назва: ПОДІЛЛЯ/:

Розбудова сітки Юнацтва ОУН поступає послідовно вперед. Згідно з наміченим планом відбуваються в терені конференції провідного активу Юнацтва ОУН. Новозорганізований Провід Юнацтва ОУН очолив д. Овид-Огородник. д. Чорнобіл натомість займеться у Проводі Юнацтва ОУН справами Юнацтва ОУН цілого американського континенту. З найближчого часу "Бюлетень ТП Ю ОУНК" буде появлятися квартално. Студенти члени Юнацтва ОУН підготовляються до З'їзду українських студентів Канади, який відбудеться в дні 27-го серпня у Ванковірі.

Тереновий Провідник Юнацтва ОУН д. Овид об'їздить разом з д. Чорнобілом табори старшого юнацтва СУМ з метою нав'язання контактів із кандидатами до Юнацтва ОУН.

Терен д. С. Горбинського/назва: ХЕРСОНЩИНА/:

Не зважаючи на різні перешкоди і стан здоров'я Теренового Провідника Юнацтва ОУН справи Юнацтва ОУН розвивалися нормально. Звітуючи д. Горбинський висловив вдовolenня з вислідів, бо вложена ним праця в розбудову юнацької сітки не пішла на марно. У рядах Юнацтва є кілька десятків молодих, ідейних, висококваліфікованих і вже сяк-так випробуваних членів, на яких можна опертися і проводити певну роботу. Вони вже закріплені в Організації і помалу прогресують. Юнацтво ОУН підготовляється до участі у відзначенні 10-ліття з дня трагічної смерті сл. п. Провідника ОУН С. Бандери.

В тереновому плані ОУН є три частини:

- I. Внутрішньо-святочні відправи Юнацтва ОУН і членського активу.
- II. Офіційні відзначення 40-ліття ОУН і 10-ліття смерті сл.п. С. Бандери.
- III. Окремі акції, зокрема "План Гонти"

/На іншому місці передруковуємо "План Гонти" з проханням запізнатися із змістом і зайняти становище в окремих листах до Проводу Юнацтва ОУН, додаючи і власні сугестії та доповнення./

Терен Андрія Чорноморського/назва: ПОЛІССЯ/:

В терені є широко розгалужена сітка Юнацтва ОУН із звенами юначок і юнаків. З юнацтвом ведеться систематична виховно-вишкільна робота, яка назагал дає добрі вислиди. При Тереновій Референтурі Ю ОУН зорганізовано з молоді Провід. Щороку відбувається вишкіл Юнацтва ОУН в межах сумівського табору. Окремі відправи відбуваються також щороку з Районовими Референтами Юнацтва ОУН, з виховницями та виховниками. З терену 28 Юнацтва ОУН взяло участь в I-ому зимовому європейському таборі Юнацтва ОУН. В першій половині біжучого року відбулося 3 контрольні та інструктивні відправи з членами Юнацтва ОУН.

Терен д. Олега/назва: ПРИЧОРНОМОР'Я/:

Це найслабший терен, якщо йдеться про українську організовану силу в Європі але має чисельну українську еміграцію. Актив дійсного членства є невеликий і тому не мають динамізму суспільно-громадські організації Українського Визвольного Фронту. Деяке відродження до активності проявила тепер українська молодь з лав СУМ, взявши до реалізації амбітний план розбудови СУМ і організування фондів з ціллю набуття в Парижі центрального дому для молоді. З молоді зорганізовано провідний кадр Юнацтва ОУН - Тереновий Провід Юнацтва ОУН та зорганізовано вже кілька звен Юнацтва ОУН у більших скупченнях української молоді. З терену високий відносно відсоток Юнацтва ОУН у порівнянні до кількості учасників з інших теренів, взяв участь в I-ому зимовому європейському таборі Юнацтва ОУН. В листопаді минулого року відбувся дводенний вишкіл з юнацтвом ОУН.

Терен д. Орбана/назва: ПРАВОБЕРЕЖЖЯ/СЛОБІДЩИНА/:

Числом української еміграції терен є малочисельний але якщо йдеться про українську молодь, він добре зорганізований і на відтинку СУМ і на відтинку Юнацтва ОУН. Серед молоді помітне велике зацікавлення Організацією та її дією, помітний ентузіазм і бажання

проявити себе. На зимовому таборі Юнацтва ОУН з терену взяло участь около 80% організованого на той час Юнацтва ОУН. В травні біжучого року відбулася відправа з усім юнацтвом ОУН та переведено реорганізацію Проводу Юнацтва ОУН даного терену. Цілий Провід Юнацтва ОУН складається з молоді.

Терен д. Шока/назва: ВОЛИНЬ/:

В терені є багато відповідної загально свідомої української молоді, яка на жаль дотепер ще не є охоплена в ряди Юнацтва ОУН. Тереновий Провід Юнацтва ОУН складається виключно з молоді і має можливості ставити роботу але зайшовши за далеко у залежність від Теренового Проводу активу зв'язав до певної міри власну ініціативу. З тої причини, здається, найменше Юнацтва ОУН з того терену було на I-ому зимовому європейському вишкільному таборі Юнацтва ОУН. За повільним темпом йде тут розвиток і розбудова сітки Юнацтва ОУН. В травні біжучого року відбулась відправа з членами Проводу Юнацтва ОУН та іншими членами юнацького активу і на цій відправі можна було без сумніву ствердити, що тими силами, тим членством Юнацтва ОУН, яке було на відправі можна не лише вдержати але й розбудувати широко сітку юнацтва ОУН. Тереновий Провід запланував вишкіл Юнацтва ОУН в час табору СУМ і це напевно стане черговим товчком для праці і для прискішення розвитку мережі Юнацтва ОУН.

Терен д. Чумака/назва: ЗАКАРПАТТЯ/:

Ще не зорганізований по лінії Юнацтва ОУН. Перші кроки в напрямку організування кількох звен вже однак пороблено. Ці старання чекають швидкого завершення. З Тереновим Проводом Юнацтва ОУН відбуто в травні ц.р. нараду і її присвячено на обговорення справ, які пов'язані з молодечими організаціями і з Юнацтвом ОУН.

о о О о о

Дивлячись із точки зору цілоти то ситуацію на відтинку Юнацтва ОУН можна окреслити одним словом - з р у ш е н н я. Це зрушення помітне на всіх теренах і за ним йде розвитковий процес, швидший на одних і повільніший на других теренах. Цей процес треба прискішити, змагаючи до організаційного оформлення в ряди Юнацтва ОУН великої, справді, кількості готових кандидатів у рядах молодечих організацій. Одночасно з тим треба впровадити Юнацтво ОУН в дію, бо небагато ще її проявлено в минулому. І саме дія мусить характеризувати віднині цілу мережу Юнацтва ОУН.

ДОПОВНЕННЯ ДО ПЛАНІВ І ПРОЄКТІВ

КРАЙОВИЙ ВІДТИНОК ЗАВДАНЬ

1. Подані вище назви теренів це будуть терени для дії Юнацтва ОУН з-закордону в Україну. Теренові Проводи Юнацтва ОУН постараться дістати та зібрати адреси різних наукових та культурних інституцій, університетів та ВУЗІВ, редакцій українських газет та журналів і видавництв, сільських та міських управ і подбають, щоб на ці адреси висилало Юнацтво ОУН, раз чи двічі у місяць наші летючки, вирізки з нашої преси і видань, наші видання, ручні чи машинні переписи коротких статей з нашим політичним змістом. Не робити цього періодично і не висилати посилок завжди із тої самої пошти. Про дію на тому

відтинку збирати інформації і зазвітувати про цілість в окремому розділі, висилаючи річний звіт до Проводу Юнацтва ОУН. Для певної контролю, висилку до Краю матеріалів приготувати на окремих сходинках Юнацтва ОУН. Питання поштових оплат розв'язувати на місці, шукаючи поміж нашими громадянами людей, які оцінюватимуть позитивно цю роботу і будуть готові на цю конкретну ціль жертвувати систематично потрібну чи якусь суму грошей. Акцію започаткувати якнайскоріше а з найбільшою інтензивністю належить вести її в місяці жовтні як одну форму із акцій, що відбуватимуться у зв'язку з відзначенням 10-ліття з дня смерті сл.п. Провідника ОУН С. Бандери. Про цю нашу дію не говорити ані серед нашого громадянства ані перед чужинцями. Реалізуючи це доручення варто запізнатися ще раз із цілим розділом з листопадового збірника "Планів і Проєктів", де говориться про Діяльність Юнацтва ОУН на Крайовому відтинку завдань і робити заходи, щоб їх успішно реалізувати.

2. Другим з черги завданням, що його треба заакцентувати - це потреба дії на Край почерез радіовисильні: Мадрид, Рим і канадійське СБС-і. Для тої цілі записувати цікаві короткі програми на магнетофонній стрічці, включно з уривками промов чи рефератів, з деклямацією, з піснею чи мелодією. Цілість, щоб тривала 5 - 8 хвилин.

ВІДТИНОК ЗАВДАНЬ НА ЧУЖИНІ

1. На перший план висувається, як завжди, справа організування і розбудова юнацької сітки ОУН. Не може існувати така ситуація, що маємо два-три роки під-ряд два чи три звена Юнацтва ОУН у якійсь країні й не робиться старань, щоб організувати нові а є і Тереновий Провідник Ю ОУН і члени Проводу Ю ОУН. Юнацтво ОУН, що є вже на другому чи третьому році у рядах Юнацтва ОУН мусить одержати завдання, кожний і кожна, організувати і вести власне звено в числі 3 - 5 юнацтва. В той природний спосіб йтиме швидко розвиток цілої мережі Юнацтва ОУН.

2. Підтримати належить ідею "Українська сила", що її видвигнуло Юнацтво ОУН в ЗСА і на базі цього відроджувати українськість серед зденационалізованої української молоді на американському континенті.

3. В попередньому збірнику ми подали "світло остороги" на критичні прояви серед нашого організованого студентства і вказували на небезпеки в обличчі Світового Конгресу ЦЕСУС. Наші побоювання показали слухними, бо справді кілька випадків заслужили не лише на критику але й осуд патріотичного українського громадянства. Як висновок з цього конечним є, щоб студенти-Юнацтво ОУН заактивізувалися на студентському відтинку та відігравали на ньому провідну роль, пориваючи студентський загаль нашими ідеями і дією.

4. Кожний юнак і юначка ОУН мусять бути завжди прикріплені до одного з діючих звен у місцевості, в якій він, чи вона живуть. Виняток становлять юнак або юначка, які є поза домом на праці чи на студіях у містах, де немає сітки Юнацтва ОУН. В таких випадках зобов'язаний виховник тримати постійний з ним чи нею особистий письмовий зв'язок і заохочувати до самовдосконалювання і самовишколу, підказуючи відповідну організаційну літературу, контролюючи як багато працює над собою. Також Юнацтво, що переїздить на довший побут до іншої країни, мусить пов'язатися з сіткою Юнацтва, якщо така там

існує. В цілі пов"язання на всіх теренах подається організаційну кличку, яка буде актуальна до кінця 1969 р., якщо не буде уневаженна скоріше.

Кличка звучить:

"Куди мені йти до собору?"

"Найкраще шляхом Правди!"

"Борітеся - Поборете!"

Ю Ю Ю Ю Ю Ю Ю

Строго довірно!

ПРОЕКТ ПЛАНУ ГОНТИ

1. Для 15 жовтня б.р. в точно означений час провести акцію за-маркування нашої присутності біля амбасад, консулатів, торговельних підприємств, складів, пам'яток і пропам'ятних таблиць, авт та інших власностей Москви в Західних Країнах світу. Акція швидка, син-хронізована, без залишки слідів по собі.

2. Кожний провідник Юнацтва ОУН повинен опрацювати для свого терену план окремого завдання і своєчасно передати до Проводу Ю ОУН на затвердження.

3. План Гонта повинен охоплювати всі терени, в яких існують юнацькі кадри, бо тільки тоді буде запевнений успіх.

4. Виконавцями акції повинні бути молоді, інтелегентні, відважні, холонокровні та ідеологічно добре підбудовані юнаки, щоб у випадку, якщо б були перелапані в дії, могли себе і український визвольний рух гідно боронити.

5. Виконавці акції повинні обов'язково перейти додатковий вишкіл. Підготовка акції, її виконання, затирання слідів, алібі, технічні спорудження, відвернення уваги служби безпеки від головної дії, забезпечення відвороту, поліційні докозання - це елементарні знання потрібні для члена ОУН.

6. До диспозиції Проводу Юнацтва ОУН зголосити окреме звено юнаків/ З особи/ "Інженерів" для виконання "Плану Гонта".

Це спрощений проект д. С. Горбінського. Просимо висловитися відносно нього й éventуально додати власні сугестії. В цій справі належить писати негайно після одержання "Бюлетеню". Затверджений план акції "Гонти" буде переданий окремо на початку місяця вересня.

В останній редакції Правильник Юнацтва ОУН буде скоро переданий до друку. Якщо б були ще до нього якісь заваги то дуже проситься надіслати їх до Проводу Юнацтва ОУН якнайскоріше. Не принципового характеру доповнення можна буде узгляднити перед друком.

ДЛЯ ВИШКІЛЬНИХ ПРОГРАМ ЮНАЦТВА ОУН НА 1969 Р. НА ТАБОРАХ І СЕМІНАРЯХ

Д л я Т а б о р і в:

"40-ліття ОУН",
"Проблематика Чотирьох Зборів ОУН/Подібності і відмінності/
"Розуміння Постанов ВЗ ОУН в ділянці ідеології ОУН",
"Сучасна Україна в боротьбі"/на базі крайових матеріалів/
"Головні постаті УВО-ОУН-УПА",
"Стратегія і концепції української національної революції",
"Програма українського державного будівництва",
"Молодь і Юнацтво ОУН у світлі постанов IV ВЗбору ОУН",
"Будьмо обережні"/до питань таємності в ОУН/
"Провідник - член ОУН в житті і дії у власному оточенні",

Технічні вишколи військовознавства.

Д л я С е м і н а р і в:

"Розвиток української визвольної політики",
"Загальна характеристика українських політичних угруповань на чужині",
"Вплив сов"єтської пропаганди на політичну орієнтацію деяких українських політичних кругів по першій і другій світових війнах",
"Зовнішній сектор української визвольної політики за кордоном",
"Державна влада й роль політичних партій в державі",
"Терористичні державні органи російсько-більшевицького імперіалізму",
"Чи українська Радянська Соціалістична Республіка є самостійною і суверенною державою?",
"Концепція власних сил і завдання української еміграції",
"Українські національні організації молоді і Комсомол",
"Здобудеш українську державу або згинеш в боротьбі за неї",
"Член ОУН - організатор довкілля: своїх і чужих людей, дії засобів і середників",
"Ідеал ОУН - дівчина, жінка, мати",
"Мораль західного світу очима і в оцінці члена ОУН",
"Хто наш ворог?",

дддддДддддд

П о б а ж а н н я:

Ангажуючи доповідачів для таборів чи семінарів з підвищеною чи іншою тематикою вимагайте, щоб доповіді були написані. Після використання на місці для власних потреб, перешліть оригінал або копію на адресу Головного Проводу Юнацтва ОУН. Зібрані матеріали з усіх теренів увійдуть у вишкільний збірник для всієї мережі Юнацтва ОУН, як підручний матеріал для виховників Юнацтва ОУН.

В програму таборів Юнацтва ОУН включати вишколи по діловій лінії, ознайомлюючи вибраних або зголошених із спеціальністю завдань окремих функцій і референтур у Проводах ОУН. Вишкіл референтів для зовнішньої діяльності повинен зараз мати перевагу над іншими. Потрібно школити Провідників орг. клітин, фінансових референтів, референтів вишколу, пропаганди і т.п. Ця справа тепер дуже на часі.

І Н С Т Р У К Ц І Я

в справі зовнішньої діяльності Юнацтва ОУН
і української зорганізованої молоді взагалі.

А. ОЗНАЧЕННЯ І ЗАСЯГ.

1. В ширшому розумінні в кожному організаційному житті кожної організації зовнішньою діяльністю називають діяльність тої організації і її членів спрямовану на позаорганізаційне середовище. Тобто кожна праця і кожна дія даної організації, яка відбувається поза рамками тої організації входить в засяг зовнішньої діяльності тої організації.

Зовнішньою діяльністю українського зорганізованого життя є вся діяльність українського середовища, тобто всіх українців, поодиноких одиниць і українських організацій спрямована на неукраїнське середовище. Ця праця і таке її розуміння набирає особливого значення у праці українців в діаспорі.

2. Засяг зовнішньої діяльності повинен бути якнайширший, значить охоплювати якнайширші круги позаорганізаційного середовища. В нашому розумінні зовнішньої діяльності, всі українці в діаспорі повинні охопити зовнішньою діяльністю якнайбільше максимальне неукраїнське середовище. Ідеально зовнішньою діяльністю ми повинні охопити цілий світ і цілий неукраїнський світ повинен знати і відчувати дію українців. Юнацтво ОУН має бути організатором і промотором у зовнішній діяльності української молоді, зокрема організованої в українських молодечих організаціях і закривізувати до послідовної праці великий потенціал, досі мало використаний у діяльності цього важливого сектору українського життя.

3. Поле зовнішньої діяльності не обмежувати до вузького територіального засягу, бо завданням нашої дії на зовні є впливати на світову опінію а для цього тепер існують середники. Знається загально, що допис до газети, поширює засяг зовнішньої дії на всіх читачів даної газети, виступ в національній телевізії поширює засяг на територію цілої держави, акція в Об'єднаних націях поширює засяг діяльності на цілий світ. Таке поширення засягу зовнішньої діяльності може бути переведене всіма клітинами існуючих молодечих організацій, а навіть поодинокими членами Юнацтва ОУН. Поодинокі члени ОУН можуть мати світовий засяг зовнішньої діяльності, наприклад, якщо вони мають добре налажнані, або зорганізовані зовнішні зв'язки з поодинокими впливовими людьми, які працюють, або мають більший, чи менший вплив в світового рода організаціях, наприклад: Об'єднані Нації, різні Міжнародні Допомогові, торговельні, культурні, політичні, правничі, гуманітарні й інші організації міжнародного типу.

Б. ІДЕЙНІ ОСНОВИ ЗОВНІШНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.

Ідейною і концепційною основою для зовнішньої діяльності Юнацтва ОУН є Програма ОУН і Постанови IV-го Великого Збору ОУН. Ідейні основи зовнішньої діяльності ОУН визначають й основні напрямні для зовнішньої діяльності Юнацтва ОУН і повинні бути змістом зовнішньої праці для її членів.

У зустрічах з неукраїнським середовищем змагаємо до:

- а/ популяризації ідей української самостійної держави і революційної боротьби й у висліді цього позискання якнайбільшого числа прихильників цієї ідеї серед чужинців, однаково як одиниць так і державних організацій.
- б/ ведення якнайбільш успішної праці з метою ослаблення й нейтралізації ворожих Україні сил в ідеологічній, політичній, економічній і культурній площинах. В іншій площині це означає демаскування імперіялістичної політики Москви у всіх ділянках життя, викривання і поборювання ідеологій які шкідливі українській визвольній політиці, ослаблення культурних, політичних і господарських впливів нашого ворога.

В. ДІЛЯНКИ І МЕТОДИ ВЕДЕННЯ ЗОВНІШНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.

Зовнішню діяльність ведеться в таких основних ділянках:

- а/ Зовнішня інформація.
- б/ Зовнішні зв'язки.
- в/ Зовнішні акції.

а/ З о в н і ш н я і н ф о р м а ц і я

1. Зовнішня інформативна праця полягає на постійному інформуванні неукраїнського світу про Україну, ідею української самостійної української держави, про визвольну політику і визвольну боротьбу українського народу, про імперіялістичну політику нашого ворога, про основні кличі нашої визвольної боротьби і української національної революції.

Зокрема інформуємо світ про нашу діяльність, про дію української молоді в Україні і на чужині.

2. Практично, інформативна праця полягає на:

- а. загальній інформації про Україну з метою спопуляризування знань чужинців про Україну,
- б. спростування і поборювання фальшивих інформацій і знань чужинців про Україну з метою протидії інформативним течіям наших ворогів,
- в. пропаганді кличів "Свобода народів - свобода людині", "Київ проти Москви і інших кличів української національної революції",
- г. поборюванні шкідливих і ворожих українській духовості і політиці ідеологій, зокрема ідеології марксизму-ленінізму,
- г. швидкому і бистрому реагуванні на льокальні і міжнародні новини дня із становища користі для української визвольної політики вцілому, українських організацій чи українських громад,
- д. піддержці держав, чужинецьких організацій, або людей, які заангажовані в інформативній службі чи пропаганді, які ставлять прихильно до української справи, до питань української культури, або й тих, які піддержують українські організації, або творчих українських людей,
- е. поборюванні в інформаційній і пропагандивній праці чужинецькі організації і людей, які є противниками для українського середовища.

3. В зовнішній інформативно-пропагандивній праці належить

використовувати в с і доступні середники інформації і пропаганди. Для прикладу використання деяких практичних можливостей наводимо слідуючі:

а/ Наукові інституції: школи, університети, бібліотеки, науково-дослідні інститути, станиці й осередки наукової праці належить постачати матеріалами про Україну та критичним науковим матеріалом, якого зміст звернений проти наших ворогів, зокрема Москви. Такі матеріали відносно доступні і їх можна дістати. Це переважно книжки, видані нашими науковими інституціями, окремі джерельно-наукові праці, статі, доповіді, тощо. Також належить використовувати доступні джерельні документальні фільми, музичні пластинки, тасьми і всі інші матеріали, які мають наукове і пропагандивне значення. Належить спростовувати всі фальшиві інформації про Україну і її культуру через відповідне і негайне реагування. Нпр. писати критичні листи до преси, установ і інституцій або провести акцію на московські пропагандивні виставки і виступи, фільми, доповіді, статі, тощо. Належить припильнувати, щоб школи і виховні організації, які передають у своїх виховних програмах інформації про Україну - передавали їх вірно, а не фальшиво. Тому постачання шкіл відповідним матеріалом про Україну, як також поодиноких учителів, згідно, працівників тих інституцій, відповідним матеріалом є необхідно. Безупинно належить слідувати як діє наша інформація, припильновуючи успіхи та аналізуючи причини неуспіхів з метою, щоб неуспіхи ліквідувати відповідними поправками в способі передавання інформацій.

б/ Видавництво і преса: подібно, як наукові інституції потрібно постійно інформувати пресу про Україну, зокрема про важливі найновіші події. Документи і джерельні матеріали про визвольну боротьбу українського народу висилати до редакцій льокальної і національної преси, вміло використовуючи моменти напруження, які розвогнюються між державами вільного світу і нашим ворогом Москвою. Найлегше попадають на сторінки льокальної преси інформації про нашу діяльність на чужині то це треба використати з метою освідомлення публічної opinii з українською проблематикою. У випадках появи фальшивих інформацій в льокальній чи крайовій пресі треба негайно реагувати писанням, відповідно уаргументованих протестних листів, а якщо це не помагає, організувати відповідні акції. Належить розрізнявати два роди інформацій, що появляються в пресі, або виданнях: перший - це наукова розвідка, або псевдонаукова інформація - це наукові дані, або висновки про Україну, звичайно енциклопедичного характеру; другий - це новинкова інформація, включно з репортажами з поїздок, або евенчуалії. В обох випадках наша зовнішня діяльність мусить іти по лінії: постачання правдивих інформацій про Україну і про нашу діяльність та по лінії спростовування фальшивих наукових або евенчуальних інформацій. Окрему увагу належить присв"ятити питанні аналізи видань, статей і новин. Відповідна рецензія, або критика видань та поміщення такої в неукраїнській пресі має велике ідеологічне і політичне значення, зокрема, коли йде про нашу боротьбу на ідеологічному фронті.

в/ Театр, фільм, телевізія: Фільм і театр мають велике пропагандивне значення. У нашій зовнішній діяльності окрему увагу мусимо звернути на усі ті театральні вистави, або фільми, які своєю тематикою заторкують проблеми України, її історію, культуру, визвольної бороть-

би, як також проблеми ворогів України. В основному до всіх поважніших театральних вистав, або фільмів, розрахованих на ширшого або добірного глядача мусимо зайняти якесь становище: позитивне або негативне; поручати або ні, пропагувати або критикувати. Візьмім нпр. фільми "Тарас Бульба", "Ніночка", "Мазепа", "Черевички Рибалки" і т.п. - це типові фільми, які вимагали і вимагають нашої реакції та критики.

Проблематику телевізії, фільму, театру потрібно обговорювати окремо і детально, в залежності від локальних обставин і специфічних випадків. Подібно до фільмів трактується телевізію з тою різницею, що наша реакція повинна бути ширшою і швидшою. Якщо йдеться про виступи наших мистецьких одиниць в програмах телевізії то кінцевим є домогтися від її керівників виразного запевнення, що буде вона названа як українська одиниця, а не російська, польська чи інша. Виразне підкреслювання українськості усіх виступів, танків, співів, музики чи окремих виконавців є дуже важне. Також належить спростовувати всі дезорієнтаційні інформації про те, що, мовляв, ті, чи інші українські пісні, танки, мелодії і т.п. є російськими, польськими і т.п. Важними для молоді в пропагандивному значенні є дискусійні лави/панелі/, в яких можна брати безпосередню участь, або посередньо - реагуючи відповідними листами на так, чи інакше висловлені думки інших.

г/ Виставки: Виставка це показ творів, предметів, або продуктів для публічних оглядин. Залежно від того які предмети виставляються розрізняємо виставки мистецькі, торговельні, літературні, промислові і т.п. Залежно від того, хто улаштовує виставки - є виставки індивідуальні, групові, військові, державні і т.п.

Основною ціллю кожної виставки є познайомити ширші, або спеціалізовані - вузчі круги громадянства з ідеєю або предметом виставки. Тому характер кожної виставки є зовнішньо-пропагандивний, або рекламний. Тим самим всі виставки входять в засяг зовнішньої діяльності. В аспекті зовнішньої практичної діяльності розрізняємо:

- а/ українські національні виставки/виставки з українським змістом/, б/ виставки організовані ворожими інституціями і в/ виставки організовані чужинецькими інституціями.

Всі українські виставки організовані поодинокими українцями і українськими організаціями, які живуть чи існують на чужині належить трактувати, як пропагування української справи серед чужинців. Зокрема важні є мистецькі виставки: виставка народного мистецтва/ноші, вишивок, кераміки і тп./ та виставки індивідуальних українських мистців/малярів, скульпторів/, які мають високимистецьку вартість. Виставки українського народного мистецтва і побуту є відносно легко організувати на місцях, бо поміж нашими людьми є багато виставовий матерія, який легко зібрати. Такі виставки варто організувати з різних нагод та у різних публічних місцях: школах, бібліотеках, музеях, церквах, тощо. Час відбуття виставки варто пов'язувати з відповідними нагодами, нпр. "Українського дня", різдвяних та великодніх свят, у рамках міських або окружних фестивалів, здвигов і т.п.

Окреме значення мають спеціальні виставки організовані з певною, точно окресленою метою, нпр. виставка укра-

їнських видань, преси і книжки, документальні матеріалами та документами про боротьбу українського народу проти Москви, про сорокліття ОУН, про Провідника ОУН - з життя і діяльності Степана Бандери і інші. В залежності від характеру і зовнішньо-пропагандивної або наукової вартості такої виставки належить докладно опрацювати деталі її організації і способи успішного її переведення.

Метою ворожих виставок, зокрема, московських, організованих державними імперськими інституціями ССРСР є пропагування імперіялістичної протиукраїнської політики Москви у всіх площинах: культурній, політичній, господарській, індустриально-технічній, науковій і інших. При допомозі таких виставок Москві вдається поширювати фальшивий образ "щасливого і радісного" життя в ССРСР та відсунути в тінь і промовчувати дійсний стан поневолення людини і уярмлених націй. Ми мусимо цьому протидіяти в першу чергу через створення відповідних несприятливих обставин для організування таких виставок, для недопущення до переведення виставок ворогом. Можна також організувати проти виставки в цей самий час, коли відбувається ворожа виставка. Можна організувати відповідні протестаційні акції. Можна посилати відповідно підготованих людей на такі виставки з метою зірвання такої виставки та демаскування ворожих намірів. Ці люди повинні інформувати відвідувачів таких виставок про дійсне обличчя Москви. Успішні акції подібного характеру переведено членами Юнацтва ОУН і СУМ-у в Монреалю в Канаді підчас з'їзду ЕКСПО 67 і на університеті в Огайо, нашими студентами в минулому році.

Усі чужинські виставки які в більшій, або меншій мірі заторкують проблеми української культури або української політики мусять стати предметом нашої зовнішньої політики і діяльності. Ім'я України, українського народу мусить бути виразно пропаговане при всіх можливих нагодах. У всіх публічних виставках або виставах/дісплейс/ мусимо дбати про чітке відмежування українського від російського. Мусимо подбати, щоб на мапі східної Європи було чітке та виразне позначення української національної території. Усі проросійські, проімперіялістичні тенденції, в залежності від окремих випадків, мусять мати більшу, або меншу нашу реакцію. Великої і повної підтримки від цілої української спільноти вимагатимуть ті виставки чужих народів, які визнають Україну, український народ з його культурою і які таврують нашого ворога, його політику й ідеологію. Зокрема, нашої підтримки вимагають виставки політичного характеру народів АБН.

б/ Зовнішні зв'язки.

1. Зовнішні зв'язки в загальному і нашому розумінні це всі принагідні, або організовані співвідношення поміж поодинокими членами Юнацтва ОУН чи молодечих організацій, або клітинами і поодинокими неукраїнськими людьми, організаціями або клітинами тих організацій. Зовнішні зв'язки потрібні для реалізування основних завдань української зовнішньої діяльності. Сам факт перебування і дії ОУН в неукраїнському середовищі вимагає постійних зовнішніх зв'язків організованих або принагідних, а від її членів систематичної дії і напрямі організування і ширення зв'язків.

2. Розрізняємо зовнішні зв'язки принагідні і організовані.

П р и н а г і д н і з в'язки це співвідношення поодиноких членів, які виникають припадково поміж ними і чужинцями в процесі різних зустрічей, розмов, співжиття. Такі випадкові зв'язки не є ніколи плянованими і вони впливають, як частина нашого життя на чужині.

Повний зв'язок є завершений тоді, коли обі сторони, українська і чужинецька сторона себе ідентифікують – запізнаються поміж собою, вимінюють іменами та адресами і виказують охоту до взаємної кооперації й обміну думок та активностей в ближчому або в дальшому майбутньому.

Якщо нав'язання зв'язку пляноване одною, або другою або обома сторонами наперед, такий зв'язок називаємо о р г а н і з о в а н и м з в'язком.

3. Нав'язання зв'язків дуже важне в організованому житті поодиноких людей і цілих організацій, включно з державами. Чим більше маємо зв'язків, тим більші можливості потрібної кооперації і сил для реалізації запланованих завдань. Тому кожна організація, як також впливові особи стараються нав'язувати якнайбільше зв'язків. Ці зв'язки повинні бути використані в ближчому або дальшому майбутньому.

Способів нав'язування зв'язків є багато. Найбільш популярні способи нав'язування зв'язків – це т о в а р и с ь к а з у с - т р і ч, випадкова або зорганізована. Товариські зустрічі можна організувати в малій товариській групі або на широку скалю, – починаючи від запрошення чужинця до власної хати й української домівки з метою познайомити його з нашим побутом і способом життя/нпр. на свята/, або навіть з простих товариських мотивів, – запрошення членів чужинецьких організацій на українські імпрези, на спортові змагання, на забаву, на виставку і т.п., – улаштування "коктейлів", "чайних вечорів", "перекуси при каві", тощо, – запрошення молоді на відвідання таборів наших молодечих організацій, осель, аж до офіційних товариських зустрічей, – високо-організованих бенкетів.

4. При нав'язуванні зв'язків звертаємо увагу на дві основні речі: на кількість нав'язаних зв'язків і на якість зв'язків. Якість нав'язаного зв'язку дуже важна. Якість зв'язку визначається потенційною вартістю сили і впливовості в публічному житті організації, або особи, з якою нав'язуємо зв'язки. В основному ціллю нав'язання зовнішніх зв'язків є включити в орбіту нашої зовнішньої праці і нашого думання з точки зору української визвольної політики якнайбільшу кількість всіх тих сил, які сьогодні, або в ближчому, чи дальшому майбутньому, в більшій або меншій мірі спричиняються до реалізації намічених завдань нашої зовнішньої діяльності.

Тому всі нав'язані зв'язки є важні, якщо вони дають запоруку їхнього використання в нашій зовнішній праці. Чим більша така запорука і більший засяг використання тим більш якісним і важним є нав'язаний зв'язок.

В другій сторони належить бути дуже уважним, щоб не нав'язати таких зв'язків, які можуть спричинити більшу, або меншу шкоду для українського імені, українського організованого життя. До таких небажаних зв'язків належать зв'язки з скомпромітованими політично

чужинецькими організаціями, або особами/нпр. неонацистські організації, збанкрутовані американські політики, особи з кримінальними або які можуть бути відомими з неморальних вчинків. Треба уважати, що скомпромітовані люди поширюють цю компромітацію на ціле середовище з яким вони пов'язані.

Тому кожний новонав'язаний зовнішній зв'язок належить перевірити перед використанням і підтримкою, що він собою уявляє, яка його вартість і чи він не є компромітуючим для нас. Щойно тоді, коли зовнішній зв'язок є вільний від небажаних нам наслідків вільно його підтримувати і закріплювати.

5. Кожний організований зовнішній зв'язок може бути коротко або довготривалий в залежності від того, як ми плануємо його використувати. К о р о т к о т р и в а л і, або т и м ч а с о в і зовнішні зв'язки це такі зв'язки, які потрібні бути наван'язані у зв'язку з одноразовим переведенням певної спільної акції. Такі зв'язки звичайно є технічної природи, короткі, але ефективні і потрібні для одної або для другої сторони на коротку мету. Одна з наван'язуючих сторін має звичайно чисто матеріальну користь. Короткотривалі зв'язки звичайно - зв'язки бізнесово-господарської природи і вони кінчаються виконанням певної умови, контракту, договорення, чи зобов'язань. Такі коротко-тривалі зв'язки можуть бути одноразові, або відновлені знову в зв'язку з новою акцією, чи господарською транзакцією. В загальному короткотривалі зовнішні зв'язки мають дуже мало або нічого спільного з нашими політичними заложеннями. Короткотривалі зв'язки належить уважати важкими, але в жадному випадку не о с н о в н и м и, це зв'язки потрібні, але допомогові. До таких зв'язків належить нам ставитися як до кожного обрахованого акту, підтримуємо такі зв'язки тільки тоді, коли нам їх потрібно для якнайбільшого використання при найменшому нашому вкладі.

6. Усі зв'язки які ми маємо налаштовані - коротко і довготривалі потребують нашої точної і постійної евіденції і евалюації. Кожний зв'язок зовнішньої природи мусить бути у нас зафіксований, тобто, ми, мусимо мати докладну евіденцію: зв'язкові адреси, особи, організації.

7. Всі зв'язки довготривалого характеру вимагають нашої постійної підтримки. Для того всі зв'язки, які ми мали в минулому, мусимо час-до-часу переглядати і давати їм нову оцінку, в залежності від ситуації, від активності зв'язку, його вартості, спроможності і дієвого потенціалу. Це означає постійну евалюацію зв'язку. В праці над зовнішніми зв'язками доброю політикою є одержати від наван'язаного зв'язку більше як ми можемо тому зв'язкові дати. Тому ми повинні уважати на це, що дуже багато чужинецьких зв'язків вдержує і піддержує з нами зв'язки тільки тому, що хоче одержати від нас певні власні вузькі користі, нічого конкретного нам не даючи.

Чесний і добрий зв'язок належить підтримувати тоді, якщо обі сторони: ми і чужинецька сторона, при об'єктивній евалюації одержуть більш менш рівновартні звороти в праці і використанні такого зв'язку.

Існують різні практичні способи підтримки і закріплення наван'язаних зв'язків. Всі вони однаке полягають на чесній співпраці-кооперації у піддержці і в практичних діяльностевих потягнень, на обміні

знань матеріалів, на постійних зустрічах, на виміні думок, на обміні способів і методів, на спільній дії, на переведенні спільних акцій, політичного, культурного чи товариського характерів.

Усю діяльність і співпрацю з високовартісними зв'язками належить будувати на спільному товариському житті і на товариських зустрічах. Дуже часто, а то навіть майже всю співдію полагоджується в атмосфері таких товариських зустрічей, індивідуальних організованих або групових випадкових і т.п. Обмін діловими листами становить ділове вже завершення полагодженої і обговореної вже справи попередньо у напівприватних зв'язкових розмовах. Також ділові спільні наради, конференції і офіційні зустрічі служать піддержці у закріпленні зовнішніх зв'язків. Мусимо уважати, що ніколи у зовнішній діяльності ми не знайдемо двох, або більше ідентичних зв'язків. Кожний зв'язок, який ми налагоджуємо, чи піддержуємо є специфічний, він вимагає окремого розгляду, окремого підходу і окремої розв'язки. Тому праця зовнішніх зв'язків мусить бути дуже різноманітною і цікавою.

в/ З о в н і ш н і а к ц і ї.

1. Під зовнішньою акцією розуміємо наперед заплановану і організовану зовнішню дію, яка має на меті певне, точно визначене реалізування завдань в обсязі певного визначеного речення і у рамках загального плану зовнішньої діяльності.

2. Усі зовнішні акції - це форма вияву політичної тактики, яка узалежнюється від загальної ситуації, від еventуальних подій, від обставин, середовища дії і диспозиційного відношення сил, ресурсів які беруть участь в акції.

3. Під оглядом речення тривання акції, розрізняємо акції довготривалі і акції короткореченцеві, або одноразові.

Довготривалі акції є звичайно вислідом наперед задуманого плану зовнішньої діяльності. Ціль такої акції звичайно не є обмежена точно устійненою датою, або еventуаліями, які вимагають негайної або точно означеної в часі дії. Довготривалі акції мають на меті впливо-ве - інфільтраційне значення. Прикладами довготривалих акцій може бути - боротьба за українські впливи на форумі міжнародної організації, боротьба проти впливів наших ворогів в таких організаціях, акція за українське шкільництво, або за українську інтерпретацію історії, географії, культури і т.п., в едукативних або наукових чужинецьких інституціях. Акція поширення певної публікації, книжки, статі і т.п., яка є корисною для української справи. Акція за устійнення і використання льокальних, місцевих чужинецьких устаткувань для розгортання нашої праці.

Короткореченцеві, або одноразові акції є звичайно зумовлені наслідком певної, точно визначеної події - еventуалії. Події і новини життя; зокрема політичні події, вимагають від нас негайної дії й акції.

У відношенні до ворога і його дії, наші акції є протиакціями на дію ворога. Такі акції можуть бути двох основних родів:

а/ акції спрямовані на конкретну дію, або конкретний об'єкт акції, наприклад, конкретне усунення перешкоди, зліквідування ворожих станиць, знищення ворожих предметів дії, заняття ворожих позицій в

в конкретному, або в переносному розумінні і т.п.

б/ Протестаційно-маніфестаційні акції спрямовані на пропагандивний ефект, на компромітацію ворожого нам світу перед чужинцями і на пропаганду наших ідей.

4. В організаційно-планувальному розумінні кожна акція складається з трьох частин:

а/ підготовка акції, б/ переведення акції, і в/ закріплення акції.

П р и к л а д: Акція проти переслідування Церков в Україні.

а/ Підготовка: створення комітету переведення акції з представників різних організацій, які братимуть участь в акції, опрацювання відповідного плану, устійнення докладного речення, місце акції, детального плану дії основних виконавців акції, опрацювання проєктів відповідних листівок, резолюцій; нав'язання потрібних зв'язків, повідомлення про акцію, і т.п.

б/ Переведення: точне переведення наміченої програми, точне устійнення порядку, винесення резолюцій, допильнювання справності дії цілого пропагандивного відтинка акції, формальне закінчення акції.

в/ Закінчення: репортаж про акцію в пресі, радіо і телевізії, передача резолюцій на відповідні адреси, евалюація нав'язаних зв'язків, підсумки акції, аналіза успіхів та недотягнень.

5. Розрізняємо дві основні ф о р м и протестаційно-пропагандивних акцій:

- а/ активна форма масової акції,
- б/ пасивна форма масової акції.

а/ До активних форм протестаційно-пропагандивних акцій зачисляємо маніфестації і демонстрації.

Маніфестаційні збори - це масове віче скликане з метою урочистого винесення основних, добре наперед підготованих резолюцій, або м а н і ф е с т у в окремій спеціальній справі. Масові віча супроводжуються усіми технічними середниками пропаганди: зоровими - відповідними декораціями приміщення залі, або площі, вулиці, доокружених домів і т.п. при допомозі відповідних прапорів, плякатів, лозунгів, портретів, карикатур, як також природних декорацій: цвітів, кущів, дерев тощо; едуховими - участь оркестри, хору, солістів відповідної акустичної апаратури; палення ватри, вогнів, смолоскипів; відповідні вільноручні чи руханкові вправи, уніформовані лави молоді, відповідна команда, апель.

У маніфестаційних зборах важні, наперед устійнені і заплановані чужинецькі зв'язки і їхня участь та евалюація.

Демонстрації - це конкретний запланований вияв протесту і пропаганди висловлений у формі відповідного демонстративного походу, демонстративного пікетування, або демонстративного наступу. Відповідну форму демонстрації вибирається в залежності від місцевих обставин, ситуації можливостей і від кількості учасників демонстрації. Подібно, як і в маніфестаціях демонстрації супроводжуються різними

технічними засобами пропаганди. Дуже важними є підготовка відповідних коротких кличів, які подається в часі демонстрації у звуковій формі, або в формі написів на транспарентах, лозунгах і т.п. Технічна звукова апаратура повинна бути використовуваною організаторами демонстрації. Тактичне розміщення учасників демонстрації на місці і відтинку демонстрування в залежності від вище згаданої форми демонстрації та розміщення провідників демонстрації є справою першої ваги. Зовнішня інформативна служба мусить бути наперед зорганізованою в кожній зовнішній акції.

б/ До пасивних форм масових акцій належить в першу чергу різного роді бойкотування та шептана акція.

Бойкотування може бути заплановане наперед. Чужинецький світ мусить бути повідомлений про причину бойкоту.

Дуже доброю формою бойкоту є т.зв. вихід з залі. Щоб він був одначе ефектовний, він мусить бути спонтанно переведений з відповідно наперед приготованим пропагандивним матеріалом.

Аскольд ХОРС

ннннннНннннн

ТИ, ЩО НАРОДЖУЮТЬСЯ ...

Ті, що народжуються раз у століття,
умерти можуть кожен день.
Кулі примхливі, як дівчата, -
вибирають найкращих.

Підлість послідовна, як геометрія, -
вибирає найчесніших.
В'язниці гостинні, як могили, -
вибирають вільних.

Криваві жоржини ростуть над
 шляхом у вічність.
Тріпочуть під вітром короткі
 обривки життя.

І тільки подвиг людського духу
доточить їх до безсмертя.

Ліна КОСТЕНКО

ддддддДддддд

ПЕРШИЙ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ЗИМОВИЙ ВИШКІЛЬНИЙ ТАБІР ЮНАЦТВА ОУН

/Спосіб організації європейського табору юнацтва ОУН, його план і програму як також деякі доповіді молоді Юнацтва ОУН подається як зразок і приклад, що може придатися організаторам майбутніх таборів Юнацтва ОУН, подібного характеру./

Г а с л о: "ЗДОБУДЕШ УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ АБО ЗГИНЕШ В БОРОТЬБІ ЗА НЕЇ"

О с н о в а в и ш к і л ь н о ї т е м а т и к и:

"ІV ВЕЛИКИЙ ЗБІР ОУН та МОЛОДЬ І ЮНАЦТВО ОУН"

Н а з в а Т а б о р у:

"ВОЇНИ СТЕПАНА БАНДЕРИ".

М і с ц е: ФРАНКОПОЛЕ, ч а с: від 22-го грудня 1968 р. до 2-го січня 1969 р./від 27-го грудня 1968 р. до 2-го січня 1969 р. діяли об'єднані програмою табори Ю ОУН і СУМ/.

В и ш к і л ь н и к и: Дубовий/Бельгія/, Осиковий/Бельгія/, Березовий/Німеччина/, Сосновий/Німеччина/, Буковий/Німеччина/, подр. Калина/Німеччина/, д. Смерековий/Англія/ і д. Липовий/Англія/. /імена прибрано на час табору Юнацтва ОУН/.

В таборі взяла участь молодь - Юнацтво ОУН з Австрії/1/, Бельгії/11/, Великої Британії/28/, Німеччини/7/, Франції/7/, разом 54 учасників і дві особи кухонного персоналу.

Прикриття організаційного характеру табору: Курс вишкільників для сумівських таборів.

К л и ч к а, на яку зголошувалося Юнацтво ОУН:

"Чому ви не назвали оселю - Іванівка?
Бо прізвище Франка обрали славне!

Бабин Яр ! Холодний Яр !

Крім сумівців, членів Юнацтва ОУН взяли участь також члени ПЛАСТ-у, що є членами Юнацтва ОУН.

ПРОГРАМА:/7 занять денно по 45 хв./:

Понеділок, 23.12.1968 р.

1. Офіційне відкриття табору - д. Липовий,
2. Загальний план та інформації - д. Липовий,
3. Адміністративні справи: Команда, денний порядок, система дії табору і інше - д. Смерековий,
4. Впоряд - д. Смерековий,
5. і 6 - вимарш групами в терен/тема: кличка дня/.
7. Спів/пісні повстанські й українського націоналістичного підпілля/.

Дискусійна лава/після вечери - участь - на добровільній базі/.

Тема: Вільні запити від учасників на залі. Лава зі складом сеньйорів. Предсідник - д. Осиковий.

Вівторок, 24.12.1968 р.

1. 40-ліття ОУН - д. Дубовий,
2. Чотири Великі Збори ОУН - д. Осиковий,
3. Дві Конференції Юнацтва ОУН - д. Липовий,
- 4 і 5. Акції та маніфестації як важливі чинники у праці на зовнішньо-політичному відтинку - д. Смерековий,
- 6 і 7. Підготовка до видання таборового журналу Юнацтва ОУН.
/З огляду на дуже обмежений час діяння табору Ю ОУН, журнал не появився/.

Дискусійна лава: Предсідник д. Смерековий.

Тема: Форми і методи найближчих акцій ініційованих Юнацтвом ОУН?

Среда, 25.12.1968 г.

1. Ідеологія Українського Націоналізму,
2. Наші визвольні концепції,
3. Майбутній устрій української держави,
/повищі теми були реферовані членами Юнацтва ОУН. Предсід-
ником в часі їх обговорювання був д. Буковий/.
- 4 і 5. Постанови IV Великого Збору ОУН в справах Молоді і Ю ОУН
- д. Дубовий.
- 6 і 7. Українська Націоналістична підпільна преса і видання -
д. Березовий.

Дискусійна лава: - **предсідник д. Буковий.**

Тема: "Чого потрібно в Юнацтві ОУН, щоб воно було найбільш динамічним, мобілізуючим та ініціативним?"

Четвер, 26.12.1968 р.

1. Стратегія і тактика Української Національної Революції,
2. Положення в сучасній Україні - розвиток українського національного відродження і живий спротив українського народу,
3. Роль і завдання члена ОУН у світлі Постанов IV Великого Збору ОУН./теми реферували члени Юнацтва ОУН, а предсідником був д. Буковий/.

Після обіду відбулося врочисте закриття табору.

Вечером відбулася дискусійна лава. Тема: "Які є деструктивні впливи оточення на українську молоду людину". Тему опрацював д. Сосновий, а д. Гуцул відчитав текст.

y y y y y Y y y y y y

Відповіді молоді на питання якими акціями відзначити 10-ліття з дня смерті сл. п. С. Бандери, що були занотовані підчас дискусійної лави: Організувати акцію молоді різних народів під прапорами АБН. Вивісити національні прапори на советських амбасадах на місце червоного прапору. Заблокувати амбасади СССР. Палити советські і виставляти наші прапори. Малювати фарбою мури амбасад. Організувати аматорські радіопередачі в день демонстрації. Поїхати до Москви і там щось вчинити. Малювати тризуби на стінах сов. поїздів, розкидати в них лєтучки. Демолувати советські пам'ятники, обеліски. Вчинити акт відплати. Інтернувати советського амбасадора. Викрити Сташинського. Висилати листи з емблемою ОУН до сов. амбасад. Тероризувати дільниці, де мешкають родини урядників сов. амбасад. Одночасно провести акцію в цілому світі з походами із свічками ввечері./подано частину/

Н А К А З

на відкриття Першого Європейського Зимового Вишкільного Табору Юнацтва ОУН.

Слава Україні !

Подруги і Друзі,
Молоді Українські Націоналісти !

На порозі року ювілейного відзначення 40-ліття ОУН і під гаслом "ЗДОБУДЕШ УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ АБО ЗГИНЕШ В БОРОТЬБІ ЗА НЕЇ", Провід Юнацтва ОУН відкриває Перший Європейський Зимовий Вишкільний Табір Юнацтва ОУН в БУКОВИНІ-КРАЇ на СІЧОВОМУ МАЙДАНІ.

До керівництва табором покликає Провід Юнацтва ОУН штаб у

складі:

КОМАНДИР	- д. СМЕРЕКОВИЙ,
Заст. КОМАНДИРА	- д. Гуцул,
БУЛАВНИЙ	- д. Волошин,
БУЛАВНА	- п. Бабенко,
ПИСАР	- п. Тирса,
ПРЕСА	- д. Олег.

Основними цілями вишкільного табору є:

а/ Ознайомити Юнацтво ОУН з Постановами IV Великого Збору ОУН і вказати на шляхи для їх здійснювання.

б/ Проаналізувати найбільш пекучу й актуальну проблематику, яка має відношення до української визвольної справи і до члена Юнацтва ОУН.

в/ Провести практичні вправи і пооби з учасниками вишкільного табору для заправи їх і для гарту молодих українських націоналістів.

г/ Дати нагоду й створити умовини для зродження й утвердження поміж учасниками в"язів вічної нерозривної ДРУЖБИ-ПОБРАТИМСТВА і спільного незмінного прагнення здійснювати до останнього віддику власного життя І де ї українського Націоналізму.

"ВОЇНИ СТЕПАНА БАНДЕРИ" - це назва Першого Зимового Вишкільного табору Ю ОУН. Зібрані на таборі ми спільно відзначаємо світлу і славу пам"ять Степана Бандери, легендарного Провідника ОУН в 10-ту річницю його смерті з руки ворога-вбивника - М о с к в и.

Бути Воїном Степана Бандери це велика честь і слава, а з цього випливають: вимога і повинність йти шляхами його жертвенного життя і боротьби, наближуючи себе до Ідеалу Члена ОУН і присвятивши себе справі революційного змагу і визволення України, - діяти з повною енергією для ПЕРЕМОГИ !

Вітаючи всіх учасників Зимового Табору, Провід Юнацтва ОУН бажає багатих успіхів, переживань правдивої української зими і радісного добрепам"ятного таборування.

ГЕРОЯМ СЛАВА !

СІЧОВИЙ МАЙДАН, 23-го грудня 1968 р.

ПРОВІД ЮНАЦТВА
ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ
НАЦІОНАЛІСТІВ.

З ЧОРНОВИКІВ МОЛОДІ, ЯКА ОПРАЦЬОВУВАЛА ТЕМИ ДО ПРОГРАМИ ЗИМОВОГО ТАБОРУ ЮНАЦТВА ОУН.

Подруга БАБЕНКО

ДІЯ ЮНАЦТВА ОУН МІЖ УКРАЇНСЬКОЮ МОЛОДЦЮ

Юнацтво ОУН мусить бути рушієм в діяльності української молоді а відтак і в старшому суспільстві. Головним полем дії Юнацтва ОУН є молодечі Організації, як СУМ, ПЛАСТ, Студенство і т.п.

Українська молодь на чужині мусить бути звернена обличчям до України, слідкувати за розвитком подій і революційних процесів на Рідних Землях і кожночасно реагувати на злочинну національну і соціальну політику Москви супроти української нації. Вона/українська молодь/ мусить влаштовувати протестні акції, інформувати світ про московські злочини, людиновбивство і народовбивство, мобілізувати світову громадську думку до оборони поневолених Москвою народів. Також мобілізувати молодь інших еміграційних спільнот до спільної визвольної дії, згідно з засадами АБН. Треба докласти відповідних зусиль, щоб створити світовий протиросійський і протикомуністичний фронт молоді.

Українська молодь, як глибоко релігійна, повинна стояти непохитно на сторожі українських духових вартостей, як рівнож мови, обряду, звичаїв і традицій у наших Церквах, бо вони невід'ємні складові частини української духовости і є засобом для збереження нашої національної боротьби.

Наші видання чужими мовами про Україну і її визвольну боротьбу, українська молодь повинна розповсюджувати між впливовими людьми вільного світу - політичним, науковим, культурним, військовим та іншим діячам.

Доповнювати чужі бібліотеки нашими книжками. Старатися навести контакти з відповідальними людьми в телебаченні, радіопрограмах і в пресі.

Українська молодь завжди і всюди мусить бути свідомою того, що національно-визвольна боротьба українського народу розвивається закономірно в гармонії з поступом людства на шляху його історичного буття, тому наша перемога неминуча, а її, молоді роля і завдання в сучасному періоді української визвольної боротьби - почесні й особливо відповідальні.

Січковий Майдан, 25.12.1968 р.

тттттТттттт

Подруга ЛЕСЯ

ХТО НАШ ВОРОГ ?

На питання "хто нах ворог" кожний з нас має готову відповідь: РОСІЯ. Але чому, свідомо чи несвідомо, ми, протиставляємось таким ідеям як імперіялізм, шовінізм, атеїзм, інтернаціоналізм і т.п. Без особливих труднощів можемо доказати, що всякі "миролюбні" ідеї Москви не є нічим іншим, як її середником, завдяки якому вона прагне

осягнути свою мету - панування над цілим світом, підкоривши його облудними гаслами комунізму, за серпанком якого є воюючий атеїзм, великоросійський шовінізм та імперіялізм.

Російський імперіялізм - це об'єкт нашої ненависти і боротьби. Окупацію українських земель Росією вона називає "союзом", а в дійсності це ніщо інше як неволя під чоботом "старшого брата". Варто згадати безсоромну політику Росії, яка зухвало виступає проти американського або французького "імперіялізму" в Африці, коли фактично зараз найбільшою у світі імперією є якраз Росія. Тому наша мета є зруйнування російського імперіялізму і визволення поневолених народів. А це буде документом нашої расії вільному світові.

Москва хвалиться, що вона "Третій Рим" і що по ній "четвертого" не буде. Оце російський месіанізм. Легко доказати фальш такої тактики. Москва представляє себе як великодушний оборонець "бідних" негрів Америки, або арабів, а сама чекає відповідної нагоди, щоб затагнути ім свій смертельний мотузок. Західний світ хоч мовчить, але він не сліпий, а наші безнастанні зусилля доведуть до того, що сітка брехні розпадеться.

Шовінізм це найбільш характеристична ціха московського імперіялізму та його відношення до інших народів, так вільних, як і підкорених. Усім відомо, що Росія є проти будьякого вияву націоналізму зі сторони народів, що є в неволі її імперії, пропагує його серед тих народів, які ще не доросли, щоб оформити себе в націю. З метою розкладу вільного Заходу Москва висміває його культуру і традиції, піддержує всякі шкідливі елементи "бітників" та анархістів, які пропагують світовий комуністичний інтернаціонал. У своїй домені Росія такі елементи поборює.

Російська мова є панівною мовою ССРСР. Усі добра т.зв. советського союзу скеровуються на московщину. За найменший спротив владі людей карається.

Пацифізм - це хитре самообезпечення Росії проти евентуального спротиву вільного світу маршові комунізму. Своїми кличами за мир і ляканням знищення світу на випадок світової війни, Москва затроє уми молоді та всіх наївних на Заході і в той спосіб демобілізує навіть оборонні сили Заходу, бо небагато є таких, які свідомі того, що Москва деклямуючи про мир сама готується до війни. Цікавим є, де поділися пацифісти коли війська московської імперії йшли на підкорення розчарованої комунізмом та її носієм Чехословаччини? І хоч знову боязкий захід не протиставився актові Російської агресії, то він не став жертвою московського обману, а одноголосно з нами засудив агресію і новий злочин ворога людства, яким є російський нарід. Ми проти такого пацифізму, якого пропагатором є Москва. Але ми будемо оборонцями миру, коли кожний нарід буде паном на своїй землі і в своїй державі.

Визнаючи матерію первопричиною буття комунізм заперечує духа а одночасно з тим пропагує і насаджує силою цілої системи атеїзм. Свобода віровизнання тому не існує, за віру в Бога людей переслідуються. Це дикий спосіб руйнування культури, традицій, релігійного та родинного життя з метою здушити в народах духові прагнення, а заступити їх єдиним культом Леніна, культом "Єдиної неділимої".

Мета комунізму це знищити людину або перетворити її на слухняного робота, підкореного тільки Москві. Тому ми боремося проти нього, так само як проти всіх брехливих гасел, яких автором є Москва.

Ми також проти широко-простірних концепцій, бо вони є шкідливі. На базі цих концепцій імперіялістично наставлений нарід стає в ролі опікуна малих територіяльно держав/ і більших/ і народів, а коли доведеться до співзалежності то "опікун" безоглядно поводить ся супроти меншого народу, затираючи його ідентичність, здушуючи його оригінальність, мову і фольклор. Так поводить ся Москва супроти України, а голосить світові про рівність між т.зв. республіками в системі СРСР. Демаскуючи дволичність Москви наш нарід скріплений боротьбою та ідеями ОУН протиставиться всяким намаганням ворога затерти нашу національну ідентичність. Українська національна ідеологія, що є зараз рушієм національного підйому в Україні в нерозривній пов'язаності з ОУН обереже український нарід перед всіма зазісками Москви і допоможе йому виконати свою історичну місію.

Л е с я

йййййййййййй

УКРАЇНА ВЧОРА І СЬОГОДНЯ.

25 років тому, 21 і 22 листопада 1943 р. у лісах Житомира зібралося 39 делегатів від поневолених Москвою народів на їхню першу конференцію під охороною озброєних відділів УПА. На цій Конференції народилася організація, яка грає сьогодні одну з головних ролей для майбутнього і людства: АБН.

В березні 1944 р. майже ціла Україна попала знов під московську окупацію. Від того часу відбувалися важкі бої УПА проти Червоної армії аж до 1952 р., що коштували великих жертв. Проте УПА не перестала існувати, а виявила себе енергійно і в 1956 р. підчас мадярського повстання. Саботажні акції й атентати проявляли її життя і шляхи її діяльності.

Неправдою є ствердження Москви, що УПА ліквідована, а Україна вичищена від бандерівців. Твердження Москви треба розуміти протилежно. Знаємо, що в концтаборах Сибіру є сотні тисяч членів ОУН і вояків УПА, але знаємо також, що сотні тисяч є на волі, в різних містах і селах України а тільки про декого довідуємось, коли, зловленого підпільника ставить режим перед його безправний суд.

Український нарід стогне під чоботом Москви. Українські землі нею кольтонізовані. Вільний світ приглядається цьому мовчки зберігає злочинний неутралітет, заколисаний течіями пацифізму.

У повоснній ситуації уважало командування УПА, що вести бої проти мільйонових армій СРСР, що були звільнені з фронтів було б

недоцільно, головню з огляду на потребу збереження при житті тисячні маси, випробуваних і загартованих в боях та в підпіллі членів ОУН-УПА для нових завдань у нових післявоєнних обставинах, а головню як носіїв, пропагаторів ідей українського націоналізму в широкі українські народні маси. І тому прийшов наказ головного командира УПА, ген. Чупринки-Шухевича, щоб вояки переходили на підпільні форми боротьби, розійшовшись маленькими групами по цілій території України. Від тоді почалась для Москви грізніша війна, ведена з укриття, ведена в кожній закутині нашої Батьківщини, в соборній Україні. Супроти цієї війни є замалі всі сили Червоної армії. З тої війни виходимо переможньо і прямуємо до остаточної перемоги.

ж ж ж

Для москвинів найважливішою є Україна але без українців. Їх цікавить наша земля і багатства а перешкодою у збереженні їхньої імперії є українці. Цього вони добре свідомі. Хрущов не ховався з думкою, що, якщо б українців було багато менше, то подібно, як татарів їх переселили б колонізувати сибірські простори, щоб раз назавжди позбутися небезпеки. Москва боїться України. Вона свідома того, що кожний українець, який ще не є націоналістом тепер може стати ним завтра, чи післязавтра, і тому вживає нелюдських способів, щоб так не сталося. Арешти і заслання лежать вічним маревом над нашим народом. Залякуванням та переслідуванням Москва примушує неодважних сидіти тихо. Поліційна система і безпереривна брутальна акція МВД не дають нікому вести спокійне життя. Ніхто, навіть партійні чиновники не є певні свого майбутнього.

У 1959 році вивезено на північ понад 800 000 молодих українців, переважно студентів, де вони побудували 48 фабрик, 34 прокатних цех і 5 000 км. залізничних рейок. На місце тих "добровольців", що їх заставили до "проби життя в будові соціалізму" наїхало в Україну сотні тисяч москалів. За 10 років "відвідало" таким чином Сибір 10 мільйонів молодих людей і для них створено такі умовини і вимоги, що більшість з них там таки залишилося. Агенція ТАС з 8-го червня 1964 протестувала проти експлуатації неповнолітніх "західними імперіалістами" але цей протест повинен фактично бути спрямований на адресу кліки експлуататорів в Кремлі.

В Україні Москва веде русифікаційну політику. В пляні тої політики є саме організування "добровольчих" бригад для колонізування Сибіру в числі яких є переважаюча кількість українців.

21-го лютого 1921 року була поміщена постанова в "Ізвестіях" про рівнорядність української і московської мови в Українській ССР. Одночасно режим вперто насаджує в Україні московську мову і пропагує її як "культурну" мову, підказуючи, що мовляв, українська мова, це мова села, колгоспників. З 20 квітня 1938 р. на університетах і інших високих школах ведуться навчання російською мовою, а українська мова є тільки факультативною. В Одесі нпр. не чути української мови хоч більшість населення міста становлять українці. На 750 000 населення в Одесі живе 400 000 українців, 250 000 москалів і 100 000 жидів. З другого боку Одеса є чітким прикладом московської колонізації, бо будучи одним з найбільш віддалених від Москви українських міст має аж 250 000 росіян.

Під постійним обстрілом атаки зі сторони ворога є українська культура. Цілево і пляново затирається сліди української історії та культури, руйнується цінні архітектурні пам'ятки. В травні 1964 року московська нищівна рука підпалила бібліотеку Української Академії Наук. В Києві заставляють відзначувати пам'ять російського шовіністичного письменника Тургенєва а в Шигорах біля Косова арештують організаторів святочного відкриття пам'ятника Шевченкові.

В СРСР на 18% українців видається тільки 4,5% українських газет а 5% книжок українською мовою. Це згідно зі статистикою з 1961 року. В тому самому році українські видання в Україні становили лише 46%. Для близько 7 мільйонів москалів в Україні видається 3 щоденники на російській мові а для 5.4 мільйонів українців в СРСР поза Україною немає взагалі українського пресового видання.

За прикладом гітлерівського шовіністичного витвору з німецького народу "іберменшів" москвини проголошують себе "старшими братами" інших, поневолених ними, народів і в той спосіб прищеплюють так українцям, як й іншим поневоленим народам комплекс меншевартості. В слід за тим, очевидно, йде процес денаціоналізації й русифікації.

Підтримуючи войовничий атеїзм режим веде безпереривну боротьбу проти релігії і віруючих. Почаїв закритий перед відвідувачами. Вулиці, які ведуть до нього замкнені. В 1962 р. відбувалися там перешуки і арештовано монахів і відвідувачів. З великим обуренням і з непристойною лайкою писала газета "Огоньок" в листопаді 1963 року про монахинь підпільного монастиря, що його викрито у Львові. У виданні "Войовничий атеїст" з листопада 1965 року знаходимо огидну статтю про педагогічні методи атеїстів у школі і заохочування ці методи дальше поширювати.

Паралельно з акціями та атаками на українськість і патріотичні вияви нашого народу Москва атакує безупинно українську еміграцію і розкладає її всіми можливими методами, пришиваючи активним організаціям і людям ярлик співпраці з розвідками країн вільного світу. "Буржуазний націоналіст" в поняті московського режиму і пропаганди - це кожний українець-патріот, самостійник, кожний, що протиставиться та протидіє зухвалому пануванню московського імперіялізму, хто веде боротьбу за визволення України. Щоб розбити єдність української еміграції Москва вдається до інтриг, підсичує спори поміж українськими політичними середовищами. Союзником режиму в тому ділі є московська еміграція, яка також веде завзяту боротьбу проти, в першу чергу, українського визвольного фронту. Найкраще про це свідчить книжка "Заслання і воля", якої автором є відомий москаль-емігрант Гулевич.

На цьому однак боротьба Москви проти української еміграції не кінчається. Час до часу вона вдається до злочинних методів, як пр. вбивство Бандери, щоб разом із його смертю погасити вогонь ОУН, яка найбільше лякає кремлівську кліку катів і цілий московський нарід. Але Москва хибила цілі. Її зброя повернулася вістрям проти неї. Ім'я Бандери живе дальше у серцях мільйонів українського народу. Бандера є прапор нації, є символ боротьби і ватрою волі. Для кожного борця Бандера є гаслом.

Кожний українець, де б він не перебував у вільному світі, є об'єднаний з українським народом національним гербом, національним прапором та ідеєю визволення України. Нас об'єднує націоналізм своєю найпростішою формою любови до всього, що українське і ненавистю до всього російського. Наша поневолена нація в Україні пробує усіми способами зберегти все, що належить до нашого національного добра, значить перш за все рідну мову, культуру, релігію і наші національні традиції. Українська молодь тепер з почуттям гордості говорить українською мовою і є свідомо своєї національності та відноситься з погордою до окупанта. Заборонена окупантами українська література й авдіції українських та чужих радіопередач все ж таки мають великий успіх в Україні. В газеті "Комуніст України" з 6-го червня 1966 р. обласний секретар КП Києва подає, що західня пропаганда є на 50% звернена до українців і що в Україні є забагато нестійких людей, які її піддаються.

Опір українського народу московській владі та її плянам росте. Він проявляється й тим, що робітники і колгоспники не спішуться виконати норму і роблять все проти розвитку продукції. Французький часопис "Ле монд" з 12-го жовтня 1962 р. наводить із "Правди" уступ, в якому висловлене обурення, що важка індустрія України не виконала свого плану підчас літа.

Найбільші труднощі для режиму створює зараз українська молодь, студенти і молода українська інтелігенція, яка вихована і виросла в системі московського марксо-комунізму, бо свої домагання висуває, користуючись вміло провізіями конституції ССРСР і висловами самого Леніна чи інших ідеологів комуністичної системи, яких метою було радше заспокоювати настрої підкорених національностей, як фактично йти назустріч справедливим вимогам ідентифікації окремих національностей. Прояви націоналізму серед українського студентства і молодой інтелігенції небезпечні окупантові зокрема тим, що виростають і поширюються на легальній площині, використовуючи мінімум того в конституції ССРСР на що можна спертися домагання. Відомі з одважного ставлення вимог і дією і творчістю є поетеса Ліна Костенко, що не завагається піднести квіти засудженим українським інтелектуалам, Василь Симоненко, якого частина творчості заборонена в ССРСР. У 1963 р. Збори українських письменників і поетів прийняли резолюцію, що "нарід має одну рідну мову а для українського народу є українська мова". Нищівну критику на русифікаційну політику Москви повів І. Дзюба в його документований праці "Інтернаціоналізм чи русифікація". За цей твір і передання творів В. Симоненка за кордон він і І. Світличний були разом арештовані в травні 1966 року. В липні 1965 р. були арештовані українські визначні культурні діячі в Києві, у Львові, Одесі, Тернополі, Луцьку та Івано-Франківському. Арештованих суджено за читання Історії України Аркаса, за читання статей Куліша і Грушевського та інші українські видання з-за кордону. В роках 1966 і 1967 визначився особливо В. Чорновіл писанням відкритих листів до видавництва газет, літературних спілок, до прокуратури і предсідника трибуналу і до шефа КГБ. Газета "Франс-Суар з 14-го січня 1968 р. подає, що він також писав листа до П. Шелеста. В тому самому часі інший засуджений Масютко написав два листи до "Української Ради". Інші, як Горинь, Драч, Коцюбинська і т.д. провадили і дальше провадять подібні акції. Наведім на кінець справу С. Караванського який голосив, що Україна повинна виступити зі складу ССРСР і що кожний громадянин має

право висловлювати цей погляд і ставити таку вимогу, бо чей же в конституції СРСР дається право виходу з СРСР кожній т.зв. республіці, якщо за цим заявиться нарід. На таке зясування справи підчас процесу прокурор цинічно заявив, що конституція є подумана для дізформації зовнішнього світу, як середник пропаганди а не для внутрішніх потреб народів імперії.

В Україні є прояви й фізично-збройної боротьби та ведуться голосні саботажні акції. На підставі достовірних джерел знаємо, що у 22-ох областях відбулися саботажні акції. У 1967 р. в околицях Станиславова і Ужгорода покарали підпільники більше як 50 московських урядників смертю за знущання над людьми. В Одесі внаслідок саботажної акції затонув корабель "Комісар Степанов" з вантажем 5400 тон жита, що було призначене для Східньої Німеччини. Інші кораблі як "Большевик Суканов" і "Мінін і Пожарський" були також пошкоджені. 200 тракторів призначених для Гінеї і Гани як також 58 камйонів газу для Індонезії, виявилися не до вжитку після хитрого саботажу. 23-го травня 1966 р. відбулася в Києві демонстрація з кличем за свободу. Це демонстрували студенти київських університетів. В жовтні 1968 р. писала французька газета "Експрес" про одного московського студента який покинув київський університет тому, що він "смердить націоналізмом".

Українці на еміграції піддержують всіми силами своїх братів в Україні. Вони плекають національну свідомість та ведуть боротьбу проти асиміляції в середовища, в яких вони живуть. Українські організації ведуть велику національну роботу. Завдяки акціям та маніфестаціям молоді вільний світ довідується також про події в Україні. Акції мобілізують і український і чужинецький світ на допомогу українській визвольній справі. Акції сумівців в Англії і в Канаді на ЕКСПО-67 знайшли широкий відгомін в країнах вільного Заходу так само, як і в Україні.

АБН грає першорядну роль організуючи поневолені Москвою народи до спільної боротьби а також серед міжнародних організацій як АПАКЛ. АПАКЛ має підтримку визначних політичних мужів, як Кіші і Йошіда, колишні прем'єри Японії і Р. Ніксона, що був учасником конференції АПАКЛ у 1964 році. Українські організації приєднали симпатії для української справи Айзенговера і б. прем'єра Канади Діфенбейкера. Досягненнями українського впливу треба уважати проголошення Американським сенатом Тижня Поневолених Народів/1963 р/, Фрнко-українське братство в Квибеку/1967 р/, участь українського делегата від СУМ на Першій Міжнародній Конференції Протикомуністичної Молоді, яка відбулася в Манілі/1968 р./ і наіменування одного із скверів Парижу сквером ім. Тараса Шевченка.

Українська діяльність на зовнішньому відтинку дає шораз кращі висліди. В цьому останньо сама Москва "допомогла" нам, зокрема в демаскуванні її правдивого імперіялістичного обличчя, а це у зв'язку з її інтервенцією/очевидно збройною/ на прояви лібералізації у Чехословаччині. Від часу інвазії Москвою Чехословаччини завважається у французьких газетах новий інтерес для українських справ. "Ле монд" з 14 вересня і "Републікен Лорен" з 20-го вересня 1968 р. підкреслили про зростаючий неспокій Шелеста. "Ле монд дипломатік" з 4-го жовтня присвятив цілу сторінку для українських проблем. Вже в лис-

топаді 1966 р. французькі газети: "Республік", "Альзас". "Республік де Сентр", "Юнійон де Реймс" та інші писали про арешти в Україні несподіваним для нас прихильним тоном. "Юнійон" з Реймсу сильно зударилася з регіональною КП за "антисовєтський і провокаційний" зміст у статі з 29-го листопада 1966 р. Це було якраз перед приїздом Косигина до Парижа. 27-го травня того самого року "Ле Монд" писав про важку ситуацію українців греко-католиків в Україні. В березні 1968 р. "Бретань маґазін" присвятив 4 сторінки Україні під заголовком "Україна 1000 р. спротивляється централізуючому урядови". І хоч ці статі є часто не точні, проте, порушуючи українські питання спростовують поволі публичну опінію, яка давніше не мала місця для справ українського народу.

Для зовнішньої та інформативної праці українська молодь має великі можливості. Сумівці Парижу, наприклад, доложили немало зусиль, щоб відкрити в Французькому Міністерстві Інформації український документальний відділ, який вони систематично поповнюють. Таким чином французькі урядовці міністерства дістають об'єктивну інформацію про наші справи. Ми повинні продовжувати цю працю по лінії інформації чужинців, знаючи, як це окреслив добре А. Фурман: "слово є небезпечна зброя, коли воно від серця".

Поділяю думку одного з підсоветських авторів, яка впливає творчо і заохочуючо на нас. Він пише: "Иде боротьба нерівномірна, неприлюдна але завзята і дуже серйозна і кінця рядові борців за нову думку вже нема і не буде!".

О л е г.

MMMMMVM MMMMM

Михайло ЛИТВИНЕНЬ

НА ИЛА МОБА

Коли навала сунула ординська,
Народ наш в січі схрещував шаблі
За честь і волю рідної землі,—
Мужніла в битвах мова українська.

З віків у ній тривога материнська,
Людські великі радощі й жалі...
Упали кволі хани й королі –
Живуть народ і мова українська!

Для ворога вона покара-грім,
А до людини щирістю іскритись,
Дзвенить в братерстві нашім дорогім;

В огні віків гартована, мов криця,
Тому велика й сильна, як гроза,
І чиста, наче матері сльоза.

[illegible]

Ліна КОСТЕНКО

АЛЬТЕРНАТИВА БАРИКАД

На історичних перекатах,
без метушні і маячні,
люди

завжди
на барикадах,
знають про це чи ні.

Барикади цегли - проти бездомности.
Барикади поезії - проти бездумности.
Барикади совісти - проти берій.
На барикадах -
не до фанаберій.

Не до вибриків, не до безе.
Стрибати - заняття для шимпанзе.
Мужність не дається напрокат.
Не бува барокко барикад.
Фуркне з купідонів потеруха,
коли свисне куля біля вуха!

Так що забарложуйтесь в алькові,
голомишливі і гладкі, як нерпи,
ті, по-перше, котрі нервові,
у кого, в основному, сідничні нерви.

І, по-друге, відійдіть, будь ласка,
хто боїться бути збитим, наче кеглі.
Смерть - це ще не поразка.
В переможних боях
теж бувають полеглі.

Злазьте з барикад, герої до першої скрути,
і припиніть міщанські тари-бари.
На барикадах мають право бути
повстанці,
вороги
і санітари.

☼☼☼☼☼☼☼☼☼☼